

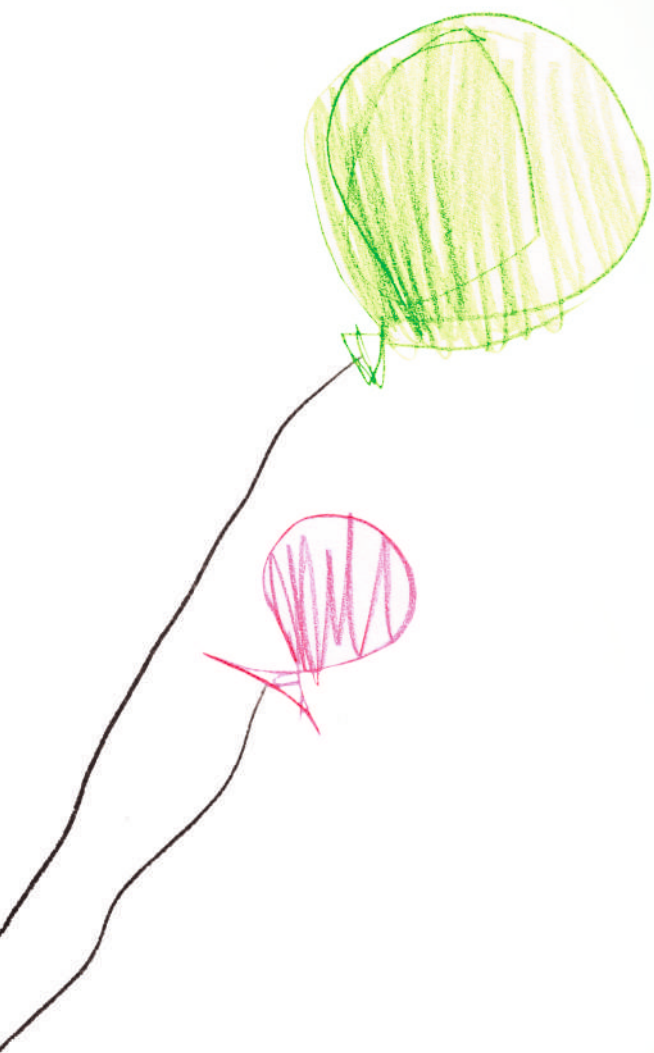

Φίλοι Μουσείου Φυσικής Ιστορίας Κρήτης

Μουσείο για όλους νινόμαστε παραμυθάδες

Δεκέμβριος 2022
Ηράκλειο Κρήτης

Δράσεις περιβαλλοντικής εκπαίδευσης
& ευαισθητοποίησης για την ανάδειξη
του φυσικού περιβάλλοντος της Κρήτης

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ:

Περιφέρεια Κρήτης

ΚΡΗΤΗ
MINISTRY OF EDUCATION
& RELIGIOUS AFFAIRS

ΦΙΛΟΙ
ΤΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΚΡΗΤΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΚΡΗΤΗΣ

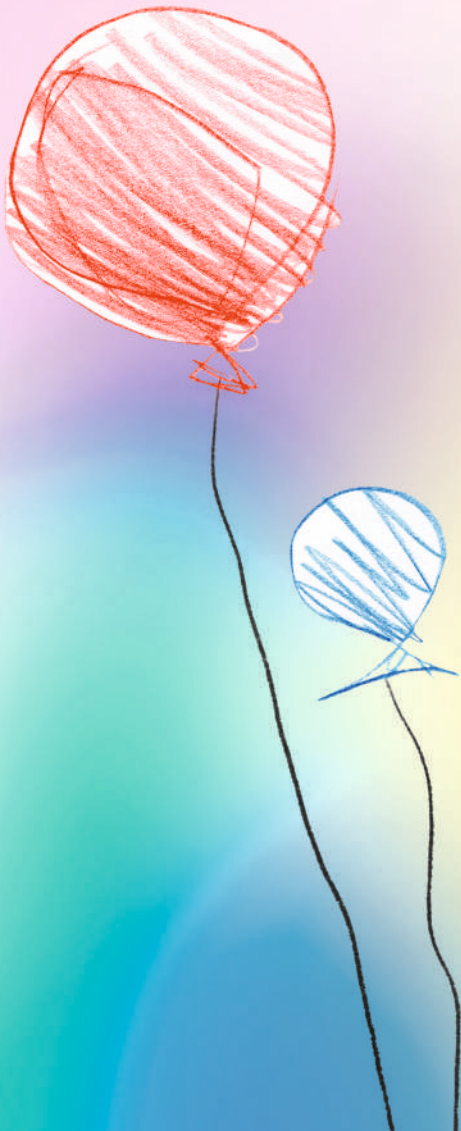
Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2022

Φίλοι Μουσείου Φυσικής Ιστορίας Κρήτης

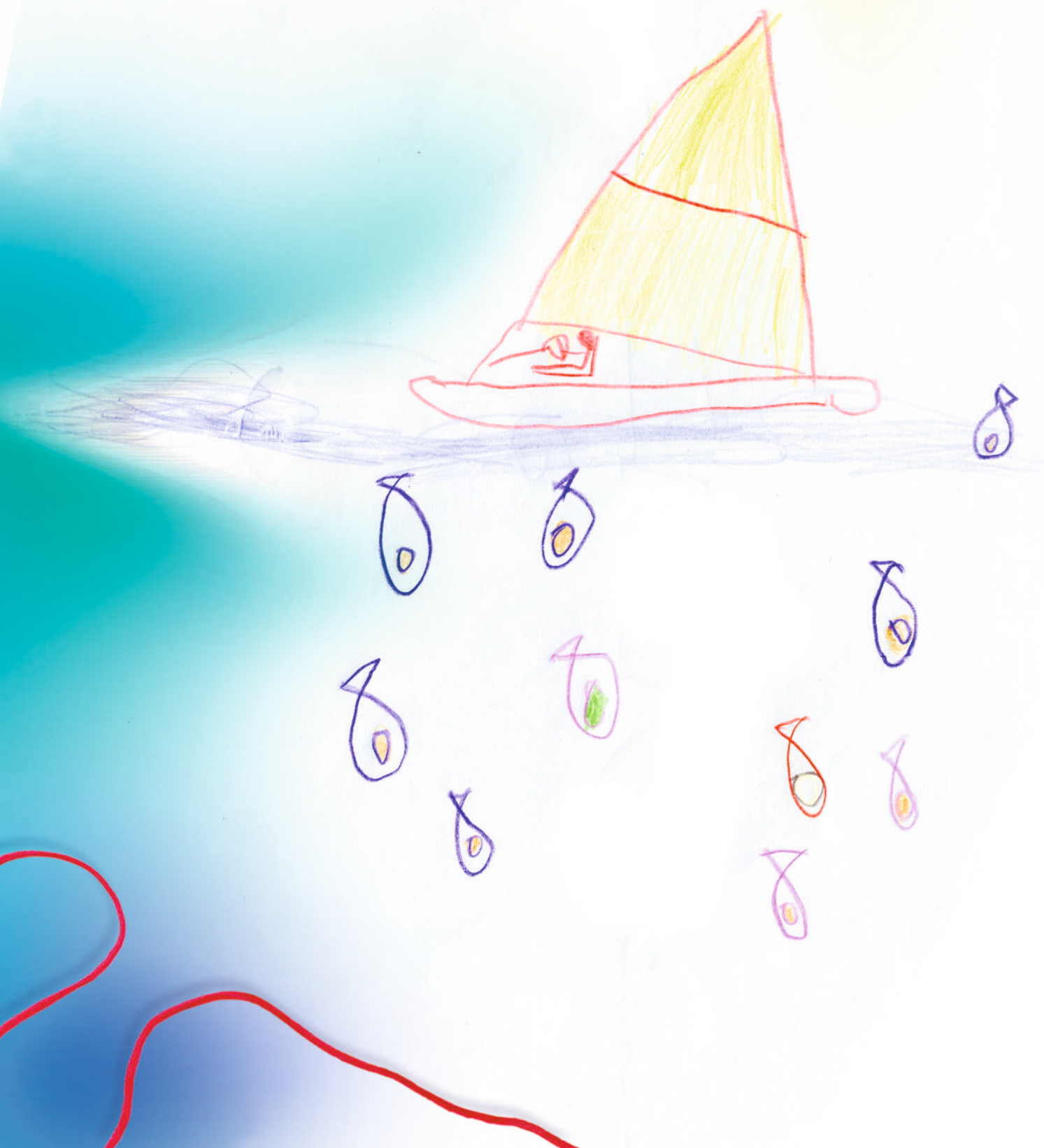
Μουσείο για όλους νενόμαστε παραμυθάδες

Δεκέμβριος 2022
Ηράκλειο Κρήτης

**Μουσείο για όλους
γινόμαστε παραμυθάδες**

Σ Π Ο Ρ Ο

Η συλλογή που κρατάτε στα χέρια σας είναι το αποτέλεσμα της συνεργασίας της Περιφέρειας Κρήτης και του Συλλόγου Φίλοι του Μουσείου Φυσικής Ιστορίας Κρήτης, που έγινε τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο 2022. Μέσα από μία σειρά δράσεων Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης & Ευαισθητοποίησης για την ανάδειξη του φυσικού περιβάλλοντος της Κρήτης το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Κρήτης κάλεσε τους επισκέπτες του να γίνουν παραμυθάδες! Η ομάδα του μουσείου ετοίμασε και παρείχε το κατάλληλο έντυπο υλικό για τη συγγραφή και την εικονογράφηση, με τη συμμετοχή όλης της οικογένειας, μιας μικρής ιστορίας εμπνευσμένης από τα ζώα στα διαφορετικά οικοσυστήματα του μουσείου. Κατόπιν η ομάδα του μουσείου επεξεργάστηκε, επιμελήθηκε και εμπνεύστηκε από τις παρακάτω ιστορίες.

Ευχαριστούμε πολύ τις συμμετέχουσες και τους συμμετέχοντες στη δράση και ελπίζουμε να απολαύσετε το αποτέλεσμα όσο το απολαμβάνουμε και εμείς!

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα την Περιφέρεια Κρήτης, τον Περιφερειάρχη κο Σταύρο Αρναουτάκη, την Θεματική Αντιπεριφερειάρχη Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης Απασχόλησης και Νέας Γενιάς κα Έφη Κουτεντάκη και τον Αν. Προϊστάμενο στο Τμήμα Παιδείας & Δια Βίου Μάθησης κο Φλουρή για την πολύτιμη υποστήριξή τους.

Ιδέα-Υλοποίηση: Βίκη Εσερίδου

Επιμέλεια: Όλγα Μπερδιάκη, Στέλλα Χαιρέτη

Γραφιστική επιμέλεια: Γιάννης Χαρκούτσος

Περιεχόμενα

Η πτήση της δασόκοτας

του Στέλιου και Νικόλα Δέρβα και της Βανταράκη Μαρίας 10

Ο πεινασμένος λύκος

του Στέφανου - Άγγελου Πιλαφτσή 12

Δύο αταίριαστοι φίλοι

των «Βρωμοκούναβων» 14

Ένα ξεχωριστό ταξίδι

της Ελεάννας, της Μιχαλίας και της Άννας-Μαρίας Αρχανιωτάκη 16

Ένας λύκος και εμείς

της Βάλιας Κοσμαδάκη και του Βασίλη Καπόγλη 18

Το ταξίδι στο διάστημα

της Ανδριάνας Σαλούστρου 20

Η καφέ ιστορία του ποταμού

του Γιώργου και του Γιάννη Τσικιντίκου 22

Ο λύκος και τα ποπ κορν!

βασισμένο σε μία ιδέα του Χαράλαμπου Ανδρουλακάκη 24

Ο πρώτος vegan

του Γιώργου Καρτέρη, Αναστασίας, Γιώργου και Γιάννη Περισυνάκη 26

Στο μουσείο μια φορά

της Μαρίας, Βίκης, Ελένης, Γιώτας και Κατερίνας 28

Η καταιγίδα

ανώνυμ@ από την Αγία Βαρβάρα 30

Μια φορά, μια περιπέτεια

βασισμένο στην ιδέα του Δημήτρη Κλάδου..... 32

Η αρκούδα ανακάλυψε...

του Μιχαήλ Άγγελου Μαραβέλια 34

Ιπτάμενος δεινόσαυρος

της Παρασκευής, του Θανάση και του Γιάννη Φραγκιαδάκη 36

Ο λύκος που αγαπούσε πολύ τα παιδιά

της Ιωάννας Φεργαδάκη και της οικογένειάς της 38

Τα Χριστούγεννα της Καφετούλας

του Στέφανου, της Δανάης, της Δήμητρας 40

Ο δεινόσαυρος με τις κόκκινες βούλες

του Μιχαήλ Βιστάκη 42

Μια βόλτα στο μουσείο της Σοφίας Ανδρουλακάκη	44
Η αγάπη της φιλίας της Παρασκευής, του Θανάση και του Γιάννη Φραγκιαδάκη	46
Η αρκούδα με τα πολύχρωμα μαλλιά του Ιωάννη Βιστάκη	48
Μια νύχτα στο Μουσείο της μαμάς, του Γιάννη και του Κωνσταντίνου	50
Ο δεινόσαυρος και το γενναίο αγριογούρουνο της Αρχοντίας και Παναγιώτας Μπαβελή	52
Το σκιουράκι και ο Ξιφίας του Γιώργου Τρουλινού	54
Μια αναπάντεχη ανασκαφή του Αποστόλη Μπαλαντίνου	56
Ο απρόσμενος επισκέπτης των Χριστουγέννων του Νίκου και Οδυσσέα	58
Οι πλούσια ταξιδεμένοι βασισμένο στην ιδέα της Σταυρούλας Ανδρουλακάκη	60
Στο μουσείο του Στέφανου-Άγγελου	62
Τα ποντικάκια και το παράξενο φυτό της Ειρήνης και Κατερίνας Ταταράκη	64
Μια νύχτα στο δάσος της Μαρίας Μελεσανάκη και της Βασιλικής Γιαννουκαράκη	66
Ο αετός και ο δεινόσαυρος της μαμάς, του Γιάννη και του Κωνσταντίνου	68
Το καλόκαρδο σκαντζοχοιράκι της Ελευθερίας Μυρτώς Μπαλαντίνου	70
Το πάρτι της αρκούδας της Κατερίνας Γιαπιτζάκη και της Μαρίας Παπαμιχαλάκη	72
Το σκυλάκι και η γάτα της Μήνας Τρουλινού	74
Ο μαγικός κόσμος των ζώων της Αλίκης και Κώστα Κλώκα και της Μυρτώς Χατζηκωνσταντίνου	76
Ένα χειρόγραφο παραμύθι στ' αγγλικά! της Danae Fakhradyan	78
Ένα χειρόγραφο παραμύθι στα ρωσικά! της Danae Fakhradyan	80

Η πτήση της δασόκοτας

του Στέλιου και Νικόλα Δέρβα και της Βανταράκη Μαρίας

Ήταν μια δασόκοτα που δεν ήξερε τι να κάνει και έψαχνε στο δάσος. Έψαχνε και έψαχνε κάτι να φάει. Αυτή η δασόκοτα όμως δεν ήταν μια τυχαία δασόκοτα, ήταν μια ονειροπόλα! Το όνειρό της ήταν να πετάξει. Κάθε μέρα κοίταζε τις κουκουβάγιες στο δάσος και σκεφτόταν πως θα ήταν να βρισκόταν εκεί πάνω στον ουρανό. Εκεί που έψαχνε καρπούς ανάμεσα στα ξερά φύλλα της ήρθε η ιδέα να ζητήσει τη βοήθεια της κουκουβάγιας. Της είπε λοιπόν την επόμενη ημέρα «Κουκουβάγια, θα μπορούσες να μου μάθεις να πετάω κι εγώ;». Η σοφή κουκουβάγια της απάντησε σκεφτική: «Πως θα το καταφέρουμε αυτό; Τα φτερά σου δεν είναι τόσο δυνατά ώστε να σε σηκώσουν. Θα πάμε στην πεδιάδα που δεν έχει τόσα δέντρα για να δοκιμάσουμε». «Ραντεβού αύριο το απόγευμα!» απάντησε η δασόκοτα. Μετά γύρισε στη φωλιά της, στο μεγάλο κούτσουρο. Ικανοποιημένη περίμενε τη μεγάλη ημέρα.

Το επόμενο απόγευμα συναντήθηκαν τα δύο πουλιά στην πεδιάδα και προσπάθησαν πολλές φορές, αλλά καμία πρόοδος! Αυτό συνέβη και την επόμενη και την μεθεπόμενη μέρα! Στο τέλος μετά από όλη αυτή την προσπάθεια άρχισαν να τρώνε μαζί. Μία φίλια δημιουργήθηκε ανάμεσά τους. Έτσι μια μέρα η σοφή κουκουβάγια πρότεινε στη δασόκοτα να ανέβει στην πλάτη της και να πετάξουν μαζί.

Μπορεί να μην έμαθε η ονειροπόλα δασόκοτα να πετάει, κατάφερε όμως να δει τον κόσμο από ψηλά, να αισθανθεί τον αέρα στα φτερά της και να αποκτήσει μια καινούρια φίλη!

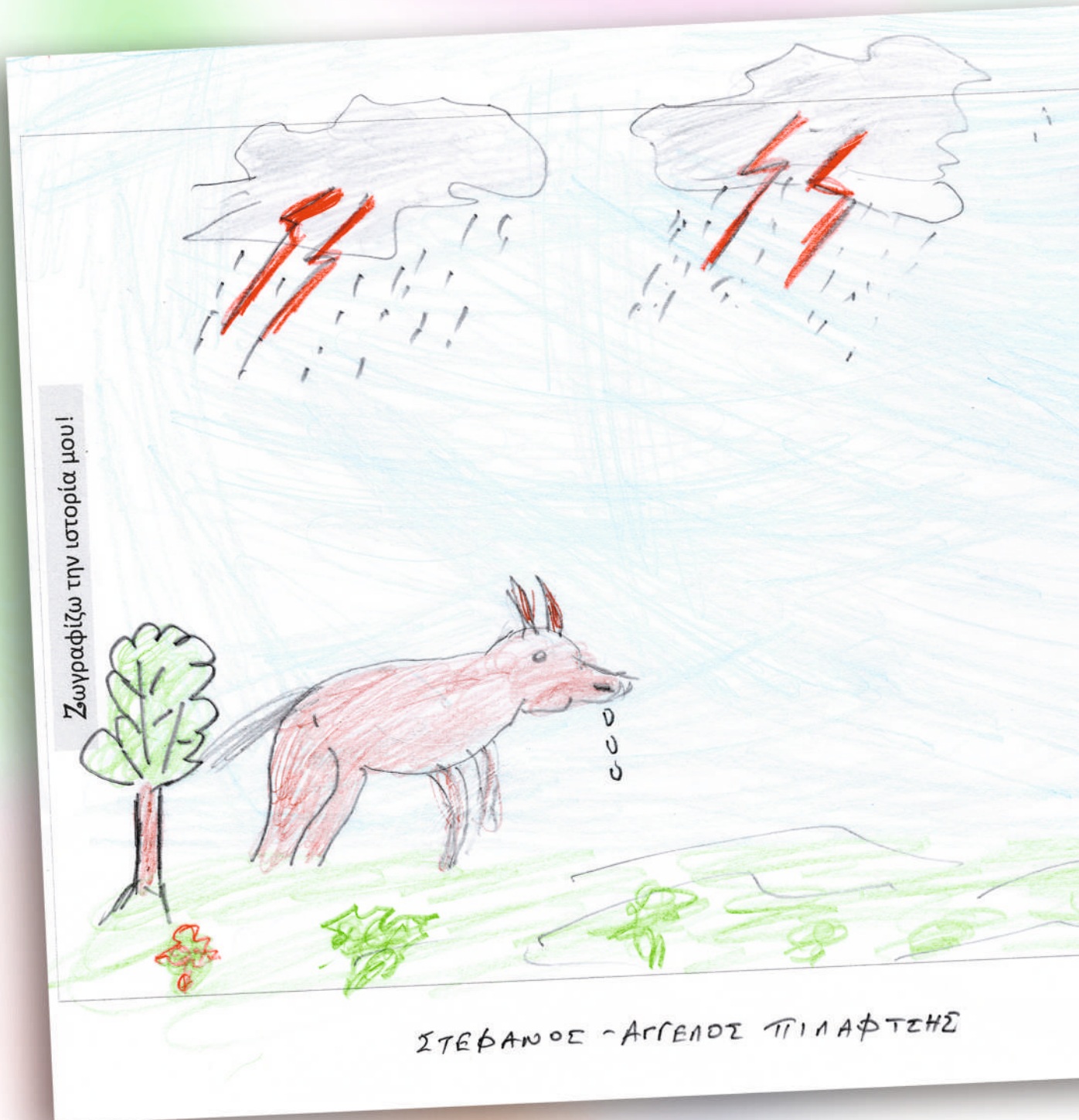
Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

Ο ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΣ ΛΥΚΟΣ

του Στέφανου - Άγγελου Πιλαφτσή

Όπως κάθε μέρα σηκώθηκα χαρούμενος. Ο ουρανός ήταν συννεφιασμένος και μύριζε βροχή. Ο αέρας όπως φυσούσε και πέρναγε ανάμεσα στα φύλλα των δέντρων δημιουργούσε υπέροχους θορύβους, σε αντίθεση με το στομαχάκι μου που έκανε περίεργους θορύβους!

Μάλλον πεινούσα! Ξεκίνησα λοιπόν να αναζητήσω την τροφή μου. Μακάρι να έβρισκα κανένα λαγουδάκι, θα ήταν το καλύτερο πρωινό! Και να! Πίσω από εκείνον τον θάμνο βλέπω τα αυτάκια ενός λαγού! Προσεκτικά πλησιάζω, αλλά εκείνη τη στιγμή μια αστραπή σκίζει τον ουρανό και ακολουθεί μια δυνατή βροντή!

Ο λαγός τρομάζει, πετάγεται από τον θάμνο που ήταν κρυμμένος και τρέχει γρήγορα να βρει τη φωλιά του. Εγώ τρέχω να τον προλάβω, αλλά δυστυχώς για μένα και ευτυχώς για τον λαγό, δεν τον προλαβαίνω πριν να μπει στη φωλιά του! Τότε ξεκινά και μια δυνατή μπόρα που με ανάγκασε να βρω και εγώ ένα μέρος να προφυλαχτώ! Αργότερα θα ξαναδοκιμάσω να βρω κάτι να φάω. Πιστεύω να φανώ αυτή τη φορά πιο τυχερός!

Δύο αταίριαστοι φίλοι

των «Βρωμοκούναβων»

Στο μουσείο μια φορά ήρθε μια αρκούδα με μεγάλα αυτιά. Ήταν Χριστούγεννα, αλλά ο ήλιος είχε σηκωθεί ψηλά στον ουρανό και έκανε πολλή ζέστη! Η αρκούδα κρεμάστηκε από ένα σχοινί που βρισκόταν στο ταβάνι και μπήκε κρυφά στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Κρήτης! Άρχισε να περιπλανιέται μέσα στο μουσείο και κατά λάθος έσπασε στα ξαφνικά ένα άγαλμα... αρκούδας! «Και τώρα; Πώς θα το διορθώσω αυτό; Θα μπορούσα να βάλω κόλλα! Αλλά που να την βρω;» αναρωτήθηκε η αρκούδα. Και εκεί που ξεκίνησε να ψάχνει την κόλλα ακούστηκε ένας δυνατός θόρυβος. Όλα μέσα στο μουσείο άρχισαν να πηγαίνουν πέρα δώθε. Η αρκούδα τρόμαξε! Δεν μπορούσε να φανταστεί ότι με το που θα φτάσει στο μουσείο θα γίνει σεισμός! Αμέσως μετά ακούστηκε ένας βρυχηθμός και εμφανίστηκε ένας τεράστιος δεινόσαυρος! «Μα τι μυρίζει έτσι;» σκέφτηκε η αρκούδα. «Κανέλα και μήλο» απάντησε ο δεινόσαυρος! «Χμ! Μάλλον τελικά σκέφτηκα δυνατά!» είπε η αρκούδα και συμπλήρωσε τρομαγμένη «Μιλάς»; «Φυσικά» απάντησε ο δεινόσαυρος! «Θα με φας;» ρώτησε η αρκούδα. «Όχι! Εγώ το μόνο που θα ήθελα είναι ένας φίλος!» είπε με παράπονο εκείνος. Η αρκούδα δεν μπορούσε να φανταστεί πόση μοναξιά ένιωθε ο δεινόσαυρος. Τον πλησίασε και τον ρώτησε «Θέλεις να γίνω εγώ η φίλη σου;». Ο δεινόσαυρος της είπε «Με κάνεις πολύ χαρούμενο! Για να το γιορτάσουμε θα σου κάνω δώρο ένα μεγάλο βάζο μέλι!». Η αρκούδα τότε ζήτησε από τον δεινόσαυρο να την βοηθήσει να φτιάξουν το σπασμένο άγαλμα. «Βεβαίως», απάντησε ο δεινόσαυρος. «γι' αυτό είναι οι φίλοι»!

Έτσι λοιπόν με λίγο μέλι κόλλησαν το άγαλμα και έφαγαν ό,τι απόμεινε! Έπειτα πήραν ο ένας τον άλλο μια μεγάλη αγκαλιά γιορτάζοντας τη φιλία τους!

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

ΡΚ3Κ51

Ένα ξεχωριστό ταξίδι

της Ελεάννας, της Μιχαλίας και της Άννας-Μαρίας Αρχανιωτάκη

Κάπως έτσι ξεκίνησε η μεγαλύτερη περιπέτεια που είχε ζήσει ποτέ η παρέα των τριών φίλων, του αγριογούρουνου του Γιώργη, της λύκαινας της Μυρτώς και του αρκούδου του Πατάτου.

Ένα χειμωνιάτικο πρωί βγήκαν όλοι μαζί μια βόλτα στο δάσος να μαζέψουν ξύλα για το τζάκι τους. Είχαν καταφέρει να μαζέψουν αρκετά όταν ξαφνικά το ποτάμι που διέσχιζε το δάσος ξεχείλισε παρασύροντας όλα τα ξύλα που είχαν μαζέψει! Όλος ο κόπος τους πήγε χαμένος! Τι απογοήτευση! Έμειναν να κοιτούν ο ένας τον άλλον χωρίς να ξέρουν τι να κάνουν! Ο Πατάτος είπε τότε «Πάνε οι λαχταριστές πατάτες που θα έψηνα όλο το βράδυ στο τζάκι!» και ο Γιώργης πρόσθεσε «Και εγώ ήλπιζα να κοιμηθώ ζεστός και στεγνός απόψε!» Τότε η Μυρτώ άκουσε τον ήχο από πολλά κουδουνάκια και το πιο γνωστό γάργαρο γέλιο του κόσμου! «Χο! Χο! Χο!» Σήκωσε το βλέμμα της ψηλά και είδε τον Άγιο Βασίλη με το έλκηθρό του που το έσερναν οι τάρανδοι! «Ανεβείτε γρήγορα, καλοί μου φίλοι! Εγώ θα σας βοηθήσω»!

Οι τρεις φίλοι δεν πίστευαν στα μάτια τους! Ανέβηκαν στο έλκηθρο και έζησαν το πιο όμορφο και μοναδικό ταξίδι που θα μπορούσε κανείς να ζήσει! Γύρισαν όλον τον κόσμο και κάθε φορά που ο Άγιος Βασίλης επέστρεφε από την καμινάδα ενός σπιτιού τούς έφερνε και ένα ξυλαράκι για το τζάκι τους! Όλα τα τζάκια ήταν φορτωμένα με ξύλα για τον χειμώνα. Αν έλειπε, λοιπόν, ένα ξυλαράκι δεν θα ήταν μεγάλη η διαφορά, ενώ για τους φίλους μας θα ήταν πολύτιμο! Είχε αρχίσει να ξημερώνει όταν το έλκηθρο προσγειώθηκε έξω από το σπιτάκι των τριών φίλων φορτωμένο με ξύλα που έφταναν για δέκα χειμώνες. Έτσι οι τρεις φίλοι αποφάσισαν να τα μοιράσουν σε όλα τα ζώακια του δάσους για να ζεστάνουν κι αυτά τα σπιτάκια τους. Άφησαν ξύλα ακόμα και για τα πουλάκια που θα ερχόντουσαν την άνοιξη για να φτιάξουν τις φωλιές τους! «Ευχαριστούμε πολύ Άγιε Βασίλη! Χωρίς εσένα δεν θα τα

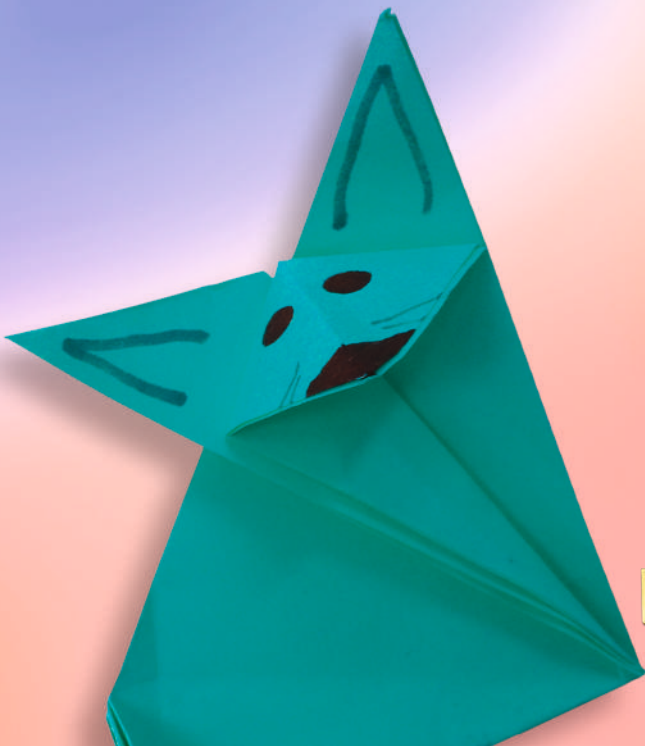
καταφέρναμε ποτέ! Καλή συνέχεια στο έργο σου!» φώναξαν οι τρεις φίλοι! «Κάτι τελευταίο!» είπε ο Άγιος Βασίλης και άνοιξε το σάκο του! Είχε ένα δώρο ακόμα για τον καθένα! Ένα σακί πατάτες, μια θερμαινόμενη κουβέρτα και ένα μπουκέτο χρωματιστά μπαλόνια! Οι τρεις φίλοι ήταν πιο ευτυχισμένοι από ποτέ! Και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!

Ένας λύκος και εμείς

της Βάλιας Κοσμαδάκη και του Βασίλη Καπόγλη

Ήταν ένα χειμωνιάτικο πρωί. Πλησίαζαν Χριστούγεννα. Ήμασταν πέντε φίλοι και αποφασίσαμε να πάμε μια βόλτα στο ηλιόλουστο δάσος για να κάνουμε πικ νικ. Βρήκαμε ένα ωραίο σημείο, καθίσαμε και ξεκινήσαμε να τρώμε και να πίνουμε. Γελάσαμε, παίξαμε, τρέξαμε! Όλη την ώρα ακούγαμε ήχους από τα ζώα του δάσους. Όσο περνούσε η ώρα ακούγονταν και άλλοι ήχοι από ζώα και πουλιά που ήταν γύρω μας, αλλά δεν μπορούσαμε να τα δούμε. Ξαφνικά εμφανίστηκε μπροστά μας ένας λύκος, ο οποίος μας κοιτούσε επίμονα και δεν κουνιόταν καθόλου! Προσπαθήσαμε να τον τρομάξουμε για να φύγει, αλλά μάταια! Μας κοιτούσε σαν κάτι να περίμενε. Εμείς συνεχίσαμε το παιχνίδι μας και όταν ο ήλιος έδυσε και έπρεπε να επιστρέψουμε, ακούσαμε ένα μικρό κλάμα. Ο λύκος μόλις απομακρυνθήκαμε λίγο πήγε προς το μέρος που ήμασταν! Τότε καταλάβαμε ότι ο λύκος ήταν λύκαινα και ότι εκεί που βρισκόμασταν και παίζαμε ήταν η φωλιά του! Το μικρό του έκλαιγε γιατί μάλλον πεινούσε. Τότε καταλάβαμε ότι τόσες ώρες εμποδίζαμε τη λύκαινα να ταΐσει και να φροντίσει το μικρό της. Αποφασίσαμε ότι την επόμενη φορά πρέπει να προσέχουμε που καθόμαστε στα δάση ώστε και τα ζώα να μην εμποδίζουμε, αλλά και τη φύση να αφήνουμε να συνεχίζει να υπάρχει μαζί με εμάς!

ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΤΟΙΚΩΝ

Το ταξίδι στο διάστημα

της Ανδριάνας Σαλούστρου

Όλα άρχισαν ένα πρωινό που ο ήλιος έλαμπε ανυπόφορα! Κάθε σκιά στις πόλεις και στα δάση ήταν γεμάτη κόσμο και ζώα! Τα πιο πολλά νερά είχαν εξατμιστεί. Το συμβούλιο στο Woodcraft είχε μία πολύ σοβαρή συζήτηση. Κατάστρωναν σχέδιο διαφυγής. Ήξεραν τον θρύλο του «Μοανός», αλλά όλοι απέφευγαν να το προφέρουν.

Ο «Μοανός» ήταν ένας θρυλικός παντοδύναμος στρατός που είχε δημιουργηθεί από τον Μοανό, τον άρχοντα του σκότους, μια αρκούδα που είχε πάρει το λάθος μονοπάτι. Λένε πως έχει ήδη εξολοθρευτεί, αλλά ο στρατός του στάλθηκε σε κάποιον άλλο πλανήτη, έξω από το ηλιακό μας σύστημα. Αυτός ο μάλλον θρύλος ήταν η ντροπή του δάσους του Woodcraft. Μάλλον όμως ήταν και η στιγμή να ψάξουν αυτόν τον στρατό, γιατί, όπως λέει ο θρύλος, φύλαγαν τον μαγικό κρύσταλλο Borbaos που μπορούσε να γεμίσει ζωή και να γιατρέψει τα πάντα. Έτσι αποφάσισαν να στείλουν μια ομάδα ζώων, μια αρκούδα, έναν λύκο, έναν σκίουρο και ένα βρωμοκούναβο, στο διάστημα για μια αναζήτηση του αγνώστου. Ήρθε η ημέρα, 17/12/2180, για την εκτόξευση του ξύλινου πυραύλου με την ανθρώπινη κλεμμένη μηχανή. Οι αστροναύτες είναι έτοιμοι, δεμένοι στα μάλλινα καθίσματα με ζώνες από λυγαριά. Τα χέρια τους έτρεμαν, το άγχος κυριεύε το μυαλό τους γιατί κάποια γέρικα ζώα του Woodcraft έλεγαν πως είχε εκτοξευτεί άλλος ένας πύραυλος πιο παλιά με έναν μπούφο, τον Άρη, αλλά αυτός δεν ξαναγύρισε ποτέ. Άλλοι λένε πως πέθανε, άλλοι πως το σκάφος του χάλασε. Πολλά έχουν ειπωθεί!

Η αντίστροφη μέτρηση, και αυτή κλεμμένη από τους ανθρώπους, άρχισε: 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, δεν ακουγόταν ούτε ήχος φύλλου να πέφτει, λες και τα δέντρα είχαν παγώσει και αυτά! 2, 1 εκτόξευση! Τα υπόλοιπα πέρασαν πολύ γρήγορα, η εκτόξευση πέτυχε και στο πι και φι είχαν φτάσει σε έναν γαλάζιο πλανήτη που φαινόταν σαν να κυματίζει στον ρυθμό της θάλασσας. Κατέβηκαν, προχώρησαν προς

το άπειρο με μόνη τους ελπίδα πως είναι αυτός ο επιθυμητός πλανήτης. Αυτό όμως που αντίκρισαν δεν μπορούσαν να το φανταστούν! Μπροστά τους ήταν ένα χωριό φτιαγμένο από άμμο, σαν ιγκλού. Χτύπησαν την πόρτα του πρώτου που ήταν διαφορετικό από τα άλλα και τι να δουν; Ήταν ο μπούφος ο Άρης λίγο πιο γέρος από τις εικόνες στα βιβλία, αλλά εκεί ο χρόνος πήγαινε πιο αργά.

Μετά από πολύωρη συζήτηση ο Άρης τους είπε πως είχε συμβιώσει με τον στρατό και ζούσαν ωραία και καλά, μόνο που δεν είχε σκάφος να γυρίσει με τον κρύσταλλο στη Γη. Η ομάδα πήρε τον Άρη, τον στρατό και τον κρύσταλλο, γύρισαν πίσω και γιάτρεψαν τη Γη.

Η καφέ ιστορία του ποταμού

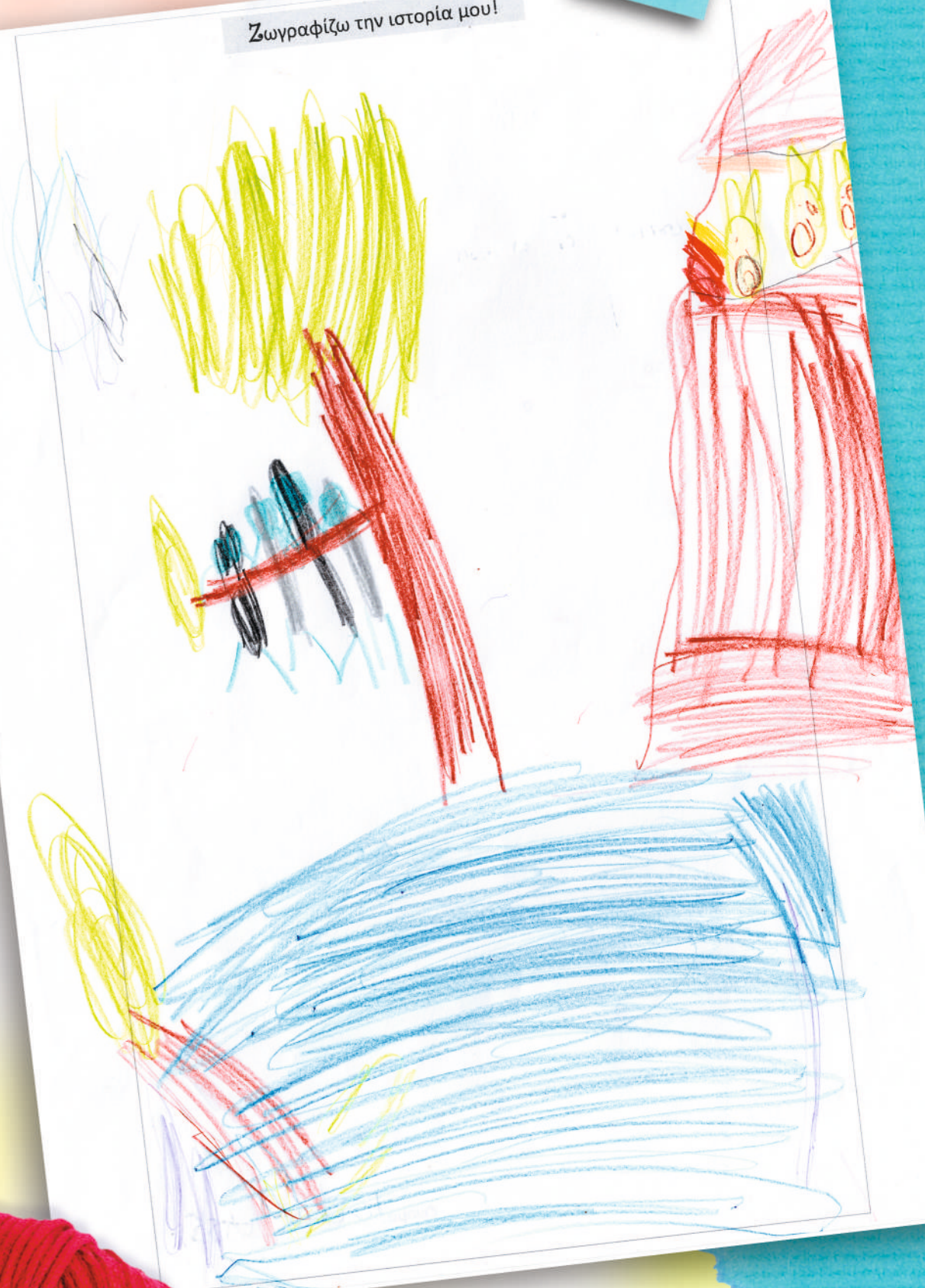
του Γιώργου και του Γιάννη Τσικιντίκου

Κάπως έτσι ξεκίνησε η μεγαλύτερη περιπέτεια που είχαν ζήσει ποτέ τα ζώα του δάσους!

Ήταν Χριστούγεννα, μια κρύα παγωμένη μέρα που έριχνε χιόνι και είχε ομίχλη. Το ποτάμι ξεχείλισε παρασύροντας όλα τα ξύλα που είχαν μαζέψει και με ορμή άρχισε να καταστρέφει ό,τι βρισκόταν δεξιά και αριστερά. Τα νερά του ποταμού χάλασαν τις φωλιές που είχαν χτίσει τα ζώα. Το κακό όμως δε σταμάτησε εκεί! Δύο μικρά λυκάκια που οι γονείς τους έλειπαν για κυνήγι παρασύρθηκαν και προσπάθησαν να πιαστούν από το κλαδί ενός πεύκου. Ξαφνικά ακούστηκε ένας τρομερός ήχος! Ήταν ένα μεγάλο κλαδί πεύκου που έσπασε! Τα λυκάκια παρασύρθηκαν από τα νερά που έπεφταν ορμητικά σε ένα καταρράκτη. Τότε σαν από μηχανής θεός εμφανίστηκε η μεγάλη καφετιά αρκούδα του δάσους η οποία με όλη της τη δύναμη έσπρωξε και ξερίζωσε ένα ξερό δέντρο που βρισκόταν λίγο πριν τον καταρράκτη. Το δέντρο έπεσε μέσα στο ποτάμι και τα λυκάκια πιάστηκαν από εκεί και σώθηκαν. Τότε η αρκούδα τα έβαλε στη μεγάλη της πλάτη και όλοι μαζί πήγαν να σώσουν και τα άλλα ζώα, δύο μικρά αγριογούουνα που ήταν πολύ τρομοκρατημένα και δύο νυφίτσες που είχαν σκαρφαλώσει πανικόβλητες σ' ένα δέντρο.

Όλα τα ζώα πάνω στην πλάτη της αρκούδας ανέβηκαν ψηλά στο βουνό και μπήκαν στη σπηλιά της αρκούδας μέχρι να περάσει η κακοκαιρία. Τα ζώα έπαιξαν ήρεμα για πολλή ώρα κυνηγητό και κρυφτό. Αφού κουράστηκαν άναψαν φωτιά και διάβασαν παραμύθια.

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

Ο λύκος και τα ποπ κορν!

Βασισμένο σε μία ιδέα του Χαράλαμπου Ανδρουλακάκη

Ένα βράδυ του χειμώνα ένας λύκος πεινασμένος, που δεν μπορούσε να βρει τίποτα να φάει, περνώντας μπροστά από έναν κινηματογράφο αποφάσισε να δοκιμάσει μερικά ποπ κορν! Πήρε το πιο μεγάλο κουτί ποπ κορν και ευχαριστημένος γύρισε στο σπίτι του σφυρίζοντας! Μόλις έφτασε εκεί είδε ότι το τζάμι από το παράθυρό του είχε σπάσει! Χωρίς να χάσει καιρό γιατί η νύχτα ήταν κρύα φώναξε έναν γείτονά του κάστορα-μάστορα για να το φτιάξει. Ο κάστορας-μάστορας, όμως, κοιμόταν βαθιά και έτσι ο λύκος αποφάσισε να φωνάξει τους φίλους του να τον βοηθήσουν και να μοιραστούν και τα ποπ κορν! Έτσι και έγινε! Ο σκίουρος, η αλεπουδίτσα και ο μπούφος έτρεξαν να βοηθήσουν!

Αυτή είναι η αλήθεια! Αυτά τα τόσο διαφορετικά ζώα μεταξύ τους είναι οι πιο ταιριαστοί φίλοι σε όλο το δάσος!

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

Γιώργος Κατρίν

Ο πρώτος vegan

του Γιώργου Καρτέρη, Αναστασίας, Γιώργου
και Γιάννη Περισυνάκη

Κάπως έτσι ξεκίνησε η μεγαλύτερη περιπέτεια που είχε ζήσει ποτέ. Εκείνη τη νύχτα τα αστέρια έλαμπαν παιχνιδιάρικα και η κοιλιά του λύκου Λυκούργου γουργούριζε δυνατά. Η αγέλη του είχε μάθει ότι ένα κοτέτσι με τροφαντές κοτούλες υπήρχε λίγο πιο μετά το Φόδελε Ηρακλείου. Είχε ήδη ξεκινήσει τη διαδρομή του όταν ξαφνικά ένιωσε τις πρώτες δυνατές ψιχάλες. Η βροχή δυνάμωνε γρήγορα και το σκοτάδι γινόταν όλο και πιο πυκνό. Ο λύκος Λυκούργος που δεν ήξερε τον δρόμο μπερδεύτηκε και πήρε λάθος μονοπάτι και βρέθηκε μέσα σε έναν εύφορο πορτοκαλαιώνα. Η κοιλιά του γουργούριζε όλο και πιο δυνατά και η μυρωδιά των πορτοκαλιών τού έσπασε τη μύτη, παρόλο που δεν είχε δοκιμάσει ποτέ στη ζωή του κάποιο φρούτο. Διστακτικά, λοιπόν, έκοψε ένα πορτοκάλι και το έφαγε! Ήταν τόσο ζουμερό και γλυκό και νόστιμο που συνέχισε να τρώει το ένα πορτοκάλι μετά το άλλο. Όταν γέμισε η κοιλιά του, ξάπλωσε στο χορτάρι και συλλογίστηκε «μήπως να γίνω ο πρώτο vegan λύκος;». Έκοψε άλλο ένα πορτοκάλι και η απάντηση ήταν «ναι»!

ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΙΑ ΦΟΡΑ

της Μαρίας, Βίκης, Ελένης, Γιώτας και Κατερίνας

Ένα ήσυχο μεσημέρι Κυριακής, πριν τα Χριστούγεννα, μια παρέα πέντε κοριτσιών πήγαν στο μουσείο Φυσικής Ιστορίας Κρήτης. Επισκέφτηκαν όλους τους ορόφους και είδαν όλα τα υπέροχα εκθέματα. Οι μικρότερες της παρέας, η Μαρία και η Βίκη, εντυπωσιάστηκαν με όλα τα ζώα, αλλά πιο πολύ η Μαρία με το βρωμοκούναβο και η Βίκη με τον σκίουρο. Ξαφνικά το βρωμοκούναβο άρχισε να μυρίζει πολύ άσχημα! Η Βίκη και η Μαρία κοιτάχτηκαν μεταξύ τους και απόρησαν με το τι είχε συμβεί! Εξαιτίας αυτής της άσχημης μυρωδιάς οι επισκέπτες άρχισαν να φεύγουν. Όταν πια έμειναν μόνες τους παρατήρησαν ότι τα ζώα άρχισαν να κινούνται! Εκείνες δεν φοβήθηκαν, κρύφτηκαν σε μια γωνιά για να δουν τι θα γίνει! Τα ζώα βγήκαν από τις θέσεις τους και άρχισαν να χορεύουν! Ένα μυστικό πάρτι γινόταν στο άδειο μουσείο! Τα ζώα φαινόταν να περνάνε πολύ καλά και τα κορίτσια κατάφεραν, χωρίς να γίνουν αντιληπτές, να βγουν έξω! Όταν συνάντησαν τις υπόλοιπες φίλες τους τους διηγήθηκαν την περιπέτειά τους και όλες μαζί αποφάσισαν την επόμενη φορά να κρυφτούν καλύτερα και να ξαναθαυμάσουν αυτό το πρωτότυπο θέαμα!

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

Η καταιγίδα

ανώνυμ@ από την Αγία Βαρβάρα

Ο αέρας φυσούσε δυνατά... Ο ήλιος είχε σηκωθεί ψηλά στον ουρανό. Όλοι έμειναν με το στόμα ανοιχτό! Κανείς δεν είχε προβλέψει ότι θα έρθει μια τόσο δυνατή καταιγίδα!

Όλα έγιναν τόσο γρήγορα που δεν πρόλαβα να παίξω! Ο ήχος ενός βελανιδιού που πέφτει στο χώμα. Όλα να μυρίζουν φρεσκοκομμένο γρασίδι!

Η καταιγίδα δεν κράτησε πολλή ώρα. Μια μέρα που δεν θα τη ξεχάσω ποτέ!

30

Φ.Ρ.
Δ.Ε.

Chisel Tip Broad Line Paint
uni P
POSCA gives a brilliant colour finish
material - fade and water-resistant
POSCA uses non-toxic, ecologically clean
pigments.

Μια φορά, μια περιπέτεια

βασισμένο στην ιδέα του Δημήτρη Κλάδου

Μια φορά ήταν μια περιπέτεια που ήθελε να γίνει πολύ μεγάλη! Αλλά δυστυχώς ήταν φτιαγμένη για να είναι μια περιπέτεια μικρή! Ένα απόγευμα έπεσε πάνω σε έναν χορό! Αποφάσισε να χορέψει λίγο και να ξεχάσει την επιθυμία της να γίνει μεγάλη! Καθώς χόρευε παρατήρησε ότι όλοι την κοιτούσαν. Θα έδιναν βραβείο στην καλύτερη χορεύτρια. Η περιπέτεια πήρε το βραβείο και τότε κατάλαβε ότι πρέπει να ανακαλύψει τον εαυτό της. Αυτή μάλλον είναι και η μεγαλύτερη περιπέτεια της!

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

Μαραβέλιας Μιχαήλ

Αγγελος

Η αρκούδα ανακάλυψε...

του Μιχαήλ Αγγελου Μαραβέλια

Να με! Είμαι η μικρή αρκουδίτσα που ήρθα στη ζωή!
«Τι είναι αυτό που λάμπει ψηλά στον ουρανό;» ρώτησε η αρκουδίτσα. «Αυτή είναι μία λάμπα που τη μέρα ξεκουράζεται» είπε η αρκούδα. «Εγώ θα πάω να δω τι υπάρχει ψηλά στον ουρανό και κάτω στη γη» είπε η αρκουδίτσα και ξεκίνησε το ταξίδι της! Η αρκουδίτσα είδε πελώρια δέντρα, πολλά φυτά και λουλούδια, πολύ μικρά ζώα, όπως πασχαλίτσες και μυρμήγκια, αλλά και μεγαλύτερα ζώα, όπως τον λύκο. Στη διαδρομή της συνάντησε, επίσης, έναν συκοφάγο! «Συκοφάγε, τι υπάρχει ψηλά στον ουρανό;» τον ρώτησε. Ο συκοφάγος τής απάντησε «Βλέπω σύννεφα, πουλιά και θάλασσα»!

Είχε αρχίσει να βραδιάζει και η αρκουδίτσα αποφάσισε να γυρίσει στη σπηλιά της και να συνεχίσει την εξερεύνησή της την επόμενη μέρα!

Ιπτάμενος δεινόσαυρος

της Παρασκευής, του Θανάση και του Γιάννη Φραγκιαδάκη

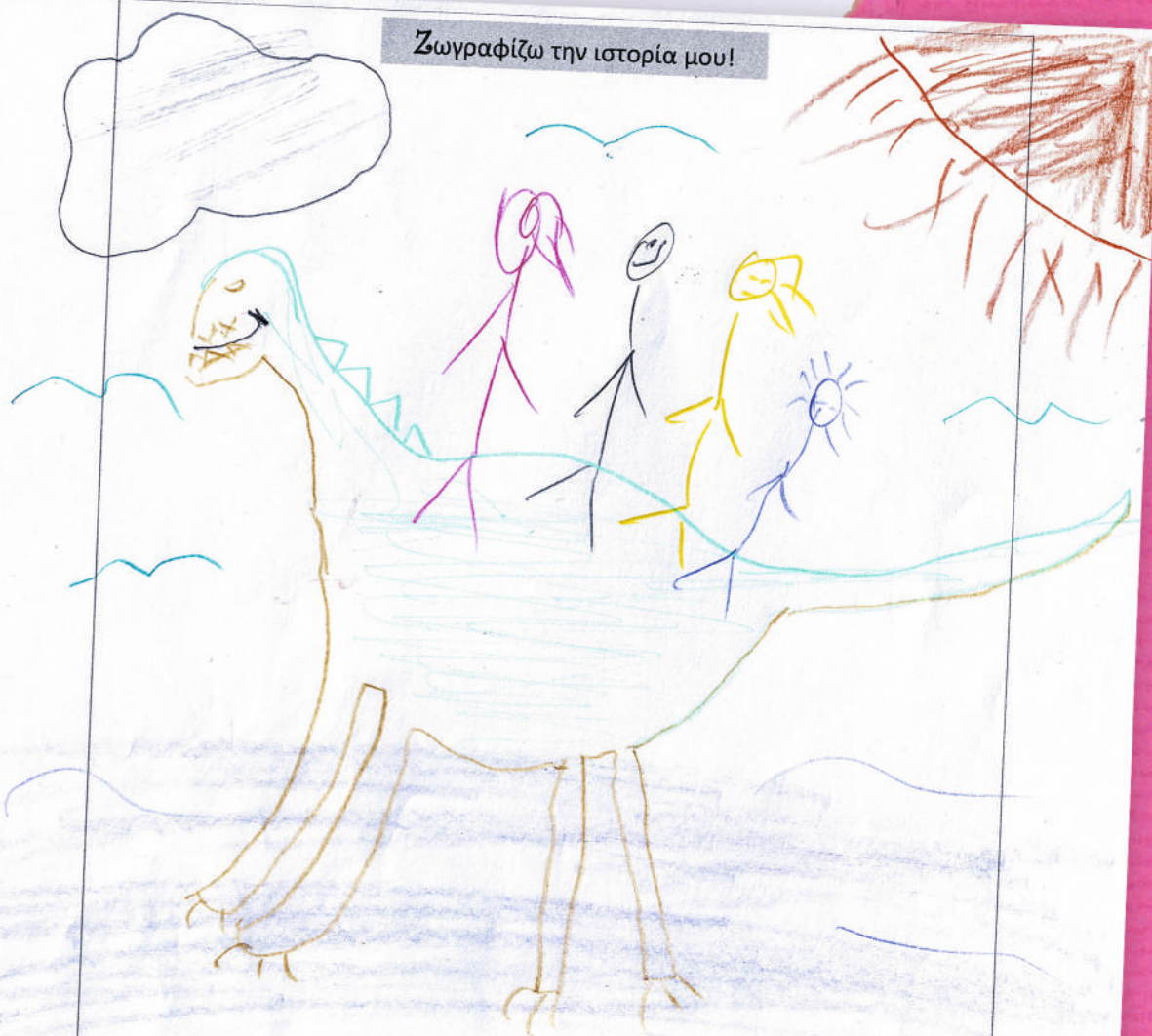
Ήταν Χριστούγεννα! Όπως κάθε μέρα έτσι και σήμερα ο Γιάννης σηκώθηκε χαρούμενος έχοντας προγραμματίσει να επισκεφθεί το μουσείο με τους γονείς του και δεν είχε ιδέα πως θα εξελιχθεί η ημέρα εκείνη.

Κατά την είσοδό του στο μουσείο έμεινε με το στόμα ανοιχτό βλέποντας το ομοίωμα δεινόσαυρου που βρισκόταν εκεί. Από τη χαρά του άρχισε να γελάει δυνατά και να φωνάζει χαρούμενος γιατί ποτέ δεν είχε ξαναδεί κάτι παρόμοιο. Τεντώθηκε στις μύτες των ποδιών του προσπαθώντας να τον αγγίξει. Ξαφνικά όλοι έμειναν με το στόμα ανοιχτό γιατί ένας δυνατός θόρυβος τούς ξεκούφανε όλους. Ο δεινόσαυρος άρχισε να κινείται και να τραγουδάει χριστουγεννιάτικα τραγούδια καλώντας όλα τα παιδιά που βρίσκονταν στο μουσείο να ανέβουν στη ράχη του. Ο ήχος της θάλασσας που βρισκόταν κοντά στην περιοχή του μουσείου κίνησε την περιέργεια του δεινόσαυρου που θέλησε να βγει εκτός και να πετάξει ψηλά κοντά σε ένα σμήνος πουλιών που πετούσαν στον ουρανό! Ευτυχώς τα γέλια των παιδιών που ανέβηκαν στη μεγάλη ράχη του δεινόσαυρου ανακούφισαν τους υπόλοιπους επισκέπτες του μουσείου που στην αρχή είχαν τρομάξει. Έκαναν όλοι μαζί μια μεγάλη βόλτα με τον ιπτάμενο δεινόσαυρο, στη συνέχεια τα παιδιά κατέβηκαν από τη ράχη του και συγκινημένοι τον είδαν να φεύγει και να πετά ψηλά στον ουρανό.

Και που ξέρεις! Ίσως στο μακρινό ταξίδι στον ουρανό να συναντήσει και τον Άγιο Βασίλη και να τον βοηθήσει να μοιράσουν τα δώρα σε όλα τα παιδιά του κόσμου σε όλη τη Γη!

Εκείνη την ημέρα σίγουρα δεν θα την ξεχάσει ποτέ κανένας!

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

Γιάννης Π.

Ο λύκος που αγαπούσε πολύ τα παιδιά

της Ιωάννας Φεργαδάκη και της οικογένειάς της

Μια φορά και έναν καιρό ζούσε σε ένα δάσος στη Μακεδονία ένας μικρούλης, όμορφος, ξεχωριστός λύκος που τον έλεγαν Μάνο. Ο λυκούλης μας αγαπούσε πολύ τα παιδιά και ήθελε πολύ να παίζει μαζί τους, αλλά κάθε φορά που τα πλησίαζε αυτά τα έβαζαν στα πόδια φοβισμένα φωνάζοντας: «Πάμε να φύγουμε! Θα μας φάει όπως την Κοκκινοσκουφίτσα»! Ο μικρός μας λύκος έμενε κάθε φορά στεναχωρημένος και αναρωτιόταν ποια ήταν αυτή η Κοκκινοσκουφίτσα που έλεγε ψέματα σε όλους ότι, δηλαδή, οι λύκοι τρώνε ανθρώπους!

Μια μέρα, λοιπόν, το πήρε απόφαση να φύγει από τη Μακεδονία γιατί εδώ όλα τα παιδιά τον φοβούνταν και να πάει κάπου μακριά μήπως εκεί τα παιδιά δεν ξέρουν αυτή την ενοχλητική Κοκκινοσκουφίτσα και δεν φοβούνται τους λύκους. Τρύπωσε, λοιπόν, κρυφά σε ένα καράβι και βγήκε στο πρώτο λιμάνι που σταμάτησαν. Έτρεξε γρήγορα στο πιο κοντινό δάσος και έκατσε να ξεκουραστεί. Σε λίγο εμφανίστηκε στο διπλανό του δέντρο μια σοφή κουκουβάγια. Ο λύκος την ρώτησε που βρισκόταν και αυτή του είπε ότι είναι στην Κρήτη, ένα νησί με πολλές ελιές. Ο Μάνος τότε την ξαναρώτησε αν σε αυτό το νησί τα παιδιά φοβούνται τους λύκους. Η σοφή κουκουβάγια σκέφτηκε λίγο και μετά είπε «Στην Κρήτη δεν ζουν άλλοι λύκοι και επομένως δεν μπορώ να σου πω με σιγουριά αν τα παιδιά θα σε φοβούνται. Έχω ακούσει όμως ότι υπάρχει ένα μέρος που λέγεται Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Κρήτης όπου πηγαίνουν κάθε μέρα παιδιά και βλέπουν άγρια ζώα και παίζουν μαζί τους! Αν θέλεις μπορώ να σε πάω εκεί»!

Το βράδυ λοιπόν ο λύκος μας μαζί με την κουκουβάγια πήγαν στο Ηράκλειο και τρύπωσαν κρυφά στο μουσείο από μία πορτούλα δίπλα στη θάλασσα. Ο Μάνος δεν πίστευε στα μάτια του! Το μουσείο ήταν γεμάτο άγρια ζώα που έπαιζαν ανέμελα στους διαδρόμους. Είδε μια αρκούδα σαν και αυτές που ζούσαν στα μέρη του! Η αρκούδα του είπε το μυστικό τους! Το πρωί όλα τα ζώα στέκονται ακίνητα και έρχονται τα παιδιά και τα κοιτάζουν. «Μπορείς

αν θέλεις να μείνει μαζί μας» είπε η αρκούδα στον Μάνο. Έτσι και έγινε! Το πρωί και ο λύκος στάθηκε ακίνητος κοντά στην αρκούδα και λίγο πιο μακριά έμεινε ακίνητη και η σοφή κουκουβάγια. Ο λύκος μας άνοιξε λίγο το στόμα του και φάνηκαν τα 42 πανέμορφα δόντια του. Περίμενε με ανυπομονησία. Τότε έφτασαν οι μαθητές του Β2 Δημοτικού Σχολείου Νέας Αλικαρνασσοῦ. Στάθηκαν μπροστά στον λύκο και ένα κοριτσάκι, η Ιωάννα, είπε ότι θαύμαζε τους λύκους επειδή έχουν όμορφη γούνα, δυνατή όσφρηση και γερά πόδια. Επίσης η Ιωάννα είπε ότι ο λύκος αυτός είναι μεγάλος στην ηλικία γιατί τα μάτια του δεν είναι πια μπλε, αλλά κίτρινα! Πολλά παιδιά θαύμασαν τον λύκο εκείνη τη μέρα! Όταν οι φύλακες του μουσείου κλείδωσαν τις πόρτες, ο λυκούλης μας κουνήθηκε διστακτικά και έπειτα χαρούμενος ρώτησε την αρκούδα αν αυτό θα γίνεται κάθε μέρα. Η αρκούδα τον διαβεβαίωσε ότι έτσι θα ήταν η ζωή του τα πρωινά και τα βράδια θα χόρευαν όλα τα ζώα του μουσείου παρέα! Έτσι έγινε και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!

Αν καμιά φορά τύχει να περάσετε βράδυ έξω από το μουσείο αφουγκραστείτε προσεκτικά μήπως και ακούσετε τον λύκο μας τον Μάνο να διασκεδάζει με τους φίλους του στους διαδρόμους του μουσείου! Και αν θελήσετε να τον θαυμάσετε και από κοντά να έρθετε με το σχολείο ή τους γονείς σας στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Κρήτης! Θα περάσετε σίγουρα υπέροχα!

Τα Χριστούγεννα της Καφετούλας

του Στέφανου, της Δανάης, της Δήμητρας

Κάπως έτσι ξεκίνησε η μεγαλύτερη περιπέτεια που είχε ζήσει ποτέ η αρκούδα Καφετούλα. Ένα χριστουγεννιάτικο πρωινό η Καφετούλα καθώς έφτιαχνε τα μελομακάρονα και τους κουραμπιέδες της για το γιορτινό τραπέζι ξαφνικά ένας δυνατός αέρας φύσηξε και της χάλασε το σπίτι!

Η Καφετούλα μη ξέροντας τι να κάνει, έπιασε τον δίσκο με τα μελομακάρονα και τους κουραμπιέδες και ξεκίνησε να βρει καινούριο σπίτι! Έψαχνε, έψαχνε και στο τέλος βρήκε ένα πολύ δυνατό μεταλλικό σπίτι που τίποτα δεν μπορούσε να το χαλάσει! Στο νέο της τώρα πια σπίτι

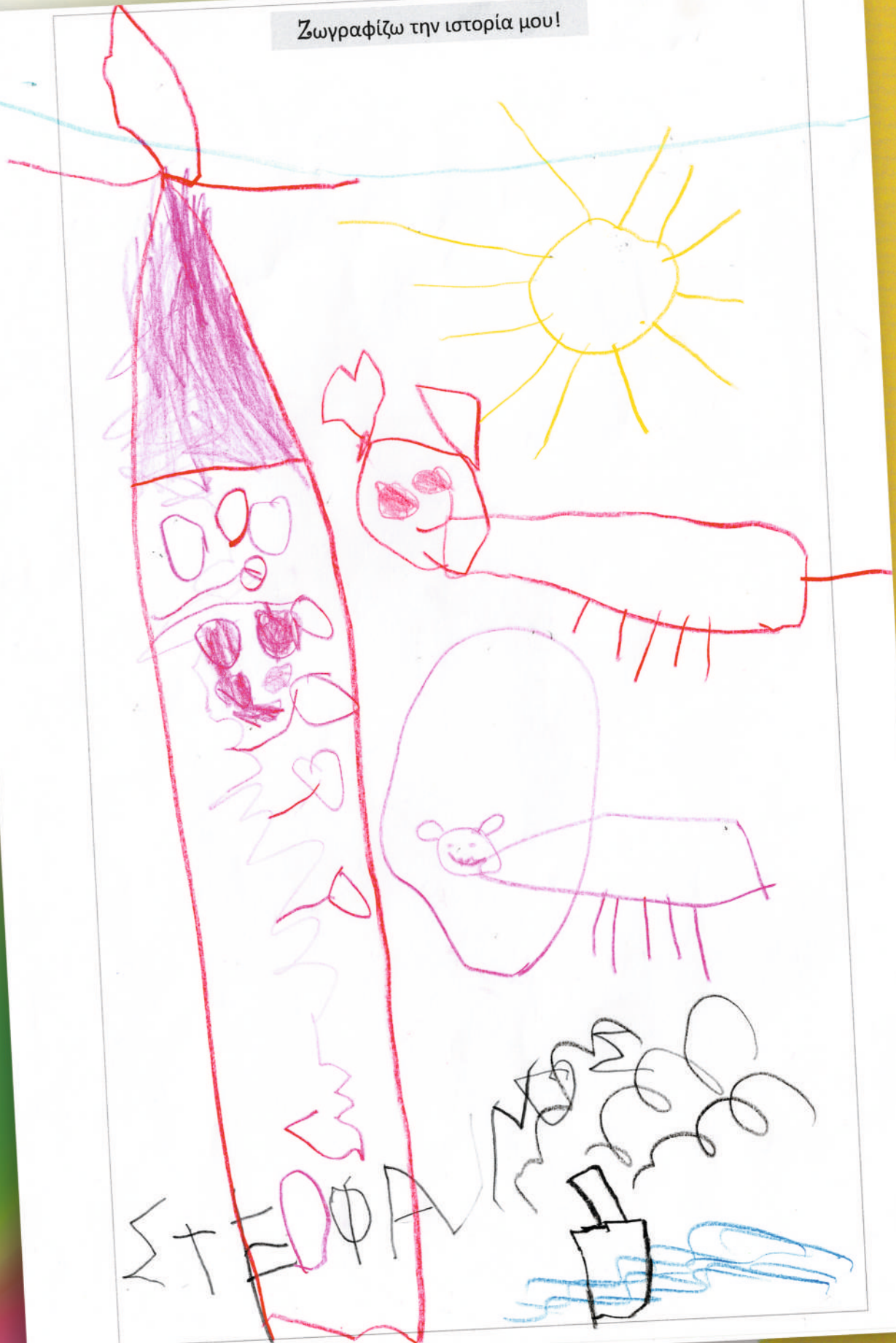
κάλεσε τους φίλους της, τα ζώα του δάσους, για να το γιορτάσουν με χορό και γλυκά!

Χόρευαν και τραγουδούσαν ώσπου ήρθε το επόμενο πρωί και όλες οι χριστουγεννιάτικες ευωδιές πλημμύρισαν τον αέρα!

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

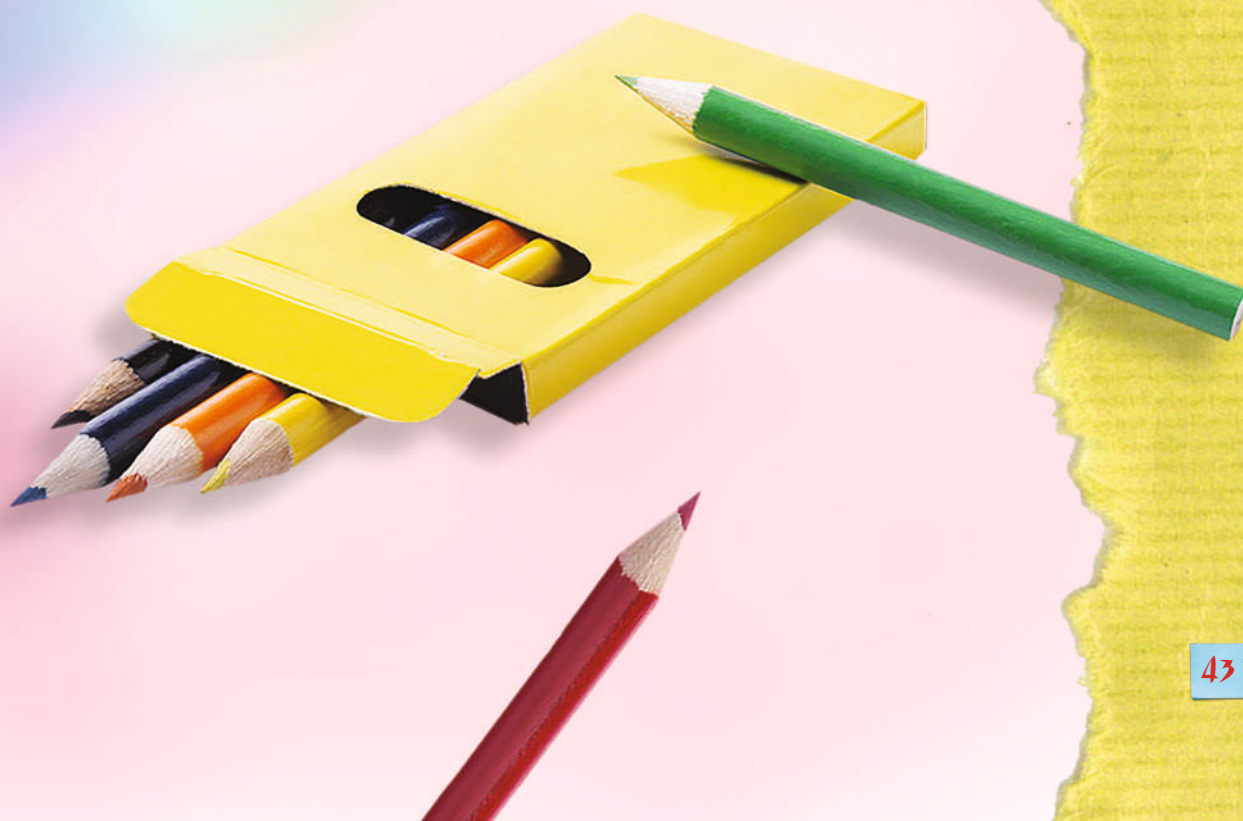

Ο ΔΕΙΝΟΣΑΥΡΟΣ ΜΕ ΤΙΣ ΚΟΚΚΙΝΕΣ ΒΟΥΛΕΣ

του Μιχαήλ Βιστάκη

Μια ηλιόλουστη μέρα ο δεινόσαυρος με τις κόκκινες βούλες αποφάσισε να πάρει το μικρό δεινοσαυράκι του και να πάει μια βόλτα στο δάσος. Ενώ όλα κυλούσαν πολύ όμορφα, ξαφνικά μπροστά τους παρατήρησαν να υπάρχει ένα τεράστιο και ψηλό δέντρο. Στην προσπάθειά του ο δεινόσαυρος με τις κόκκινες βούλες να το περάσει σφήνωσε το κεφάλι του στο δέντρο. Τότε το μικρό δεινοσαυράκι προσπάθησε να σώσει τον δεινόσαυρο με τις κόκκινες βούλες τραβώντας τον από το πόδι! Αρχικά έβλεπε ότι δεν τα κατάφερνε και επειδή κυριεύτηκε από φόβο, άρχισε να βγάζει μικρές κραυγές με την ελπίδα ότι θα το άκουγε κάποιο άλλο ζώο για να πάει να βοηθήσει. Τότε ο δεινόσαυρος με τις κόκκινες βούλες επειδή φοβήθηκε για το μικρό του, έδωσε μια δυνατή κουτουλιά στο δέντρο με αποτέλεσμα να ξεσφηνώσει και να πέσει κατάχαμα στο έδαφος.

Ηθικό δίδαγμα της ιστορίας μας: Η αγάπη νικάει τα πάντα!

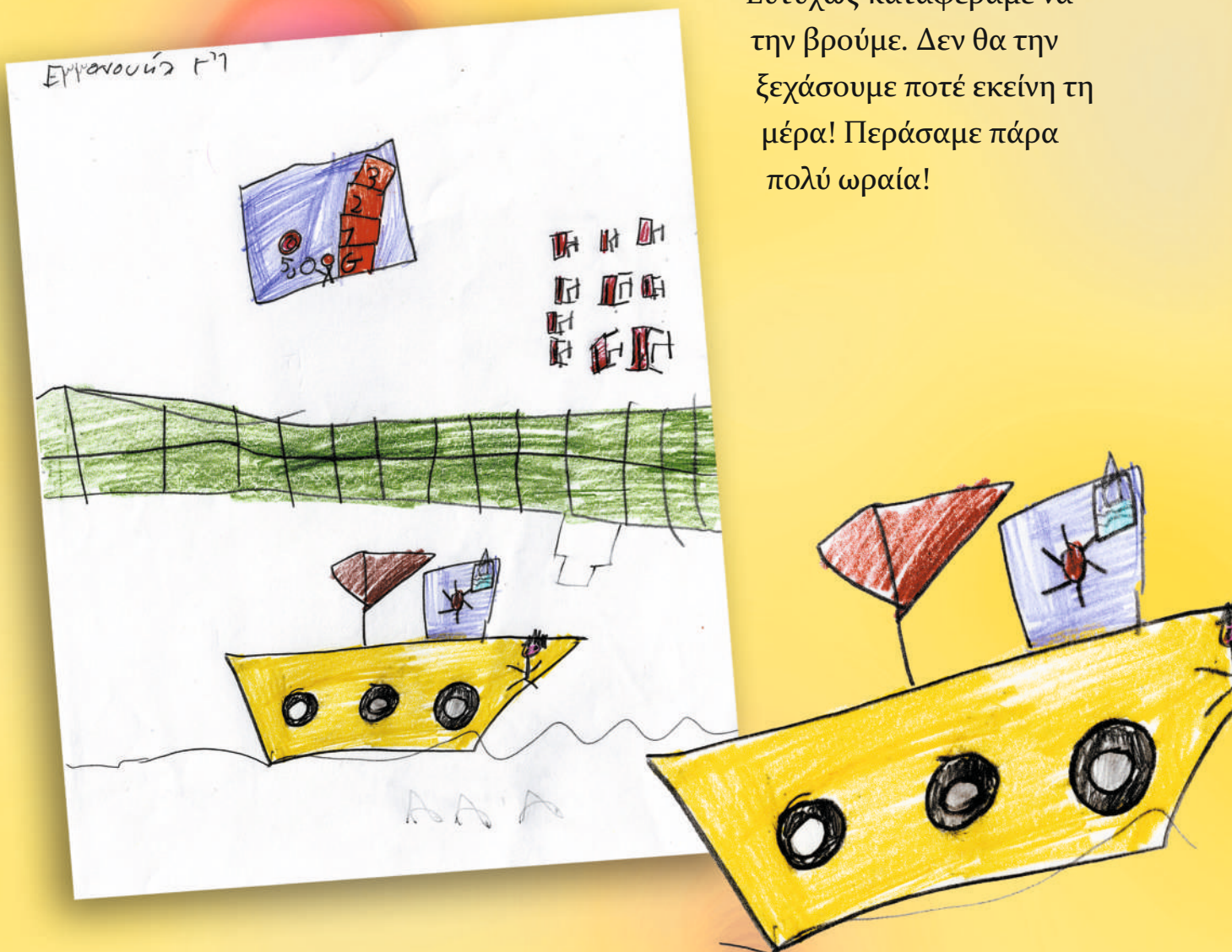
Μια βόλτα στο μουσείο

του Εμμανουήλ, της Μαρίας και του Μηνά

Ένα χειμωνιάτικο πρωινό σηκωθήκαμε όλοι χαρούμενοι γιατί ήταν η μέρα που θα μας πήγαινε ο μπαμπάς βόλτα στο μουσείο! Ο ήλιος είχε σηκωθεί ψηλά στον ουρανό όταν βγήκαμε από το σπίτι. Φτάνοντας στο μουσείο είδαμε τους δεινόσαυρους, πολλά ζώα και όταν φτάσαμε στον Εγκέλαδο και περιμέναμε να μπούμε για να νιώσουμε σεισμούς κάτι άρχισε να πηγαίνει στραβά! Ο μικρός μου αδερφός ήθελε να φύγουμε γιατί είχε κουραστεί και πονούσε η κοιλιά του. Τότε ο μπαμπάς τον ηρέμησε με μια αγκαλιά. Όταν μπήκαμε στον Εγκέλαδο τα δύο αδέρφια μου τελικά ενθουσιάστηκαν με αυτά που είδαν και με τον ήχο του σεισμού που μοιάζει με τον ήχο του κεραυνού! Στη συνέχεια κάναμε βόλτα και στο υπόλοιπο μουσείο και η αδερφή μου

έχασε την κορδέλα της!

Ευτυχώς καταφέραμε να την βρούμε. Δεν θα την ξεχάσουμε ποτέ εκείνη τη μέρα! Περάσαμε πάρα πολύ ωραία!

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

Σοφία

Η ανάπη της φιλίας

της Σοφίας Ανδρουλακάκη

Μια φορά και έναν καιρό ένας σκίουρος πήγε μια βόλτα στο δάσος. Εκεί συνάντησε μια αρκούδα και παρόλο που ήταν τόσο διαφορετικοί μεταξύ τους αποφάσισαν να γίνουν φίλοι και να πάνε μαζί ένα μακρινό ταξίδι! Μπήκαν λοιπόν κρυφά μέσα σε ένα αεροπλάνο και πέταξαν μέχρι την Ιαπωνία! Περιπλανήθηκαν στο Τόκιο και όταν κουρασμένοι προσπαθούσαν να βρουν ένα μέρος να ξεκουραστούν, έπεσαν πάνω σε μια καφέ αρκούδα! Η καφέ αρκούδα τούς οδήγησε σε ένα ασφαλές μέρος και εκεί τους είπε ότι θα ήθελε πολύ να ταξιδέψει! Χαρούμενοι που βρήκαν ακόμα μία σύντροφο για τα ταξίδια τους αποφάσισαν ο επόμενος προορισμός τους να είναι το Παρίσι! Αναρωτιέμαι ποιο ζώο να συνάντησαν εκεί και για πού να ταξίδεψαν μετά όλοι μαζί παρέα!

Η αρκούδα με τα πολύχρωμα μαλλιά

του Ιωάννη Βιστάκη

Μια ηλιόλουστη μέρα η αρκούδα με τα πολύχρωμα μαλλιά που ζούσε μόνη της στο δάσος αποφάσισε να πάει μια βόλτα στην εξοχή για να περάσει την ώρα της. Μετά από πολλή ώρα πεζοπορίας κουρασμένη πια και πολύ πεινασμένη βλέπει μπροστά της μια τεράστια μηλιά γεμάτη μήλα. Πριν ξεκινήσει να τρώει ακούει μια περίεργη φωνή από πίσω της που ζητούσε απελπισμένα φαγητό. Γυρνώντας να δει τι είναι βλέπει μπροστά της έναν μικρό τάρανδο! Δίχως δεύτερη σκέψη πήρε τον τάρανδο μαζί της και πήγε να του δώσει να φάει από τα μήλα που είχε βρει προηγουμένως! Αφού φάγανε μαζί και γέμισε η κοιλιά τους άρχισαν να χορεύουν και να τραγουδάνε. Από τότε έγιναν αχώριστοι φίλοι και ο ένας πάντα βοηθούσε τον άλλον.

Ηθικό δίδαγμα της ιστορίας: Στη ζωή καλό είναι όταν μπορούμε να προσφέρουμε βοήθεια. Με αυτόν τον τρόπο γινόμαστε καλύτεροι άνθρωποι!

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

Μια νύχτα στο Μουσείο

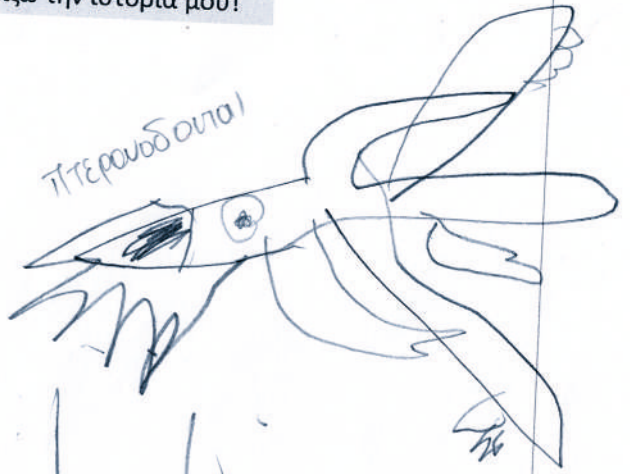
της μαμάς, του Γιάννη και του Κωνσταντίνου

Ο αέρας φυσούσε δυνατά και η ύαινα έψαχνε για τροφή, αλλά όλα τα ζώα ήταν κρυμμένα στις φωλιές τους. Το χιόνι είχε σκεπάσει τα πάντα, τους βράχους, τα δέντρα... Ένας λύγκας ξεπρόβαλε, αλλά ένας θόρυβος τους ξεκούφανε! Ποιος το περίμενε; Ένα ζώο παράξενο, τεράστιο, που είχε κέρατα στο κεφάλι, αλλά και σε όλη του τη ράχη, με δύο γιγάντια, δυνατά πόδια που σαν πατούσαν το έδαφος ήταν σαν να δημιουργούσαν έναν τεράστιο σεισμό! Αυτό το ζώο ήταν ένας Καρνόταυρος από την εποχή των δεινοσαύρων. Μα πως βρέθηκε εκεί; Ο λύγκας βγήκε από τη φωλιά του, τεντώθηκε για να τον τρομάξει, αλλά δεν τα κατάφερε, φοβήθηκε τόσο πολύ που κρύφτηκε αμέσως ξανά στο καταφύγιό του! Ο ήχος του φτερουγίσματος ενός μεγάλου πουλιού τράβηξε την προσοχή του Καρνόταυρου, μα για λίγο. Μύρισε για τροφή. Η ύαινα ήταν ακόμη μπροστά του, παγωμένη, ακίνητη και τρομαγμένη. Την ώρα που έτρεξε πάνω της για να την φάει ακούστηκαν ανθρώπινες φωνές! Ήταν οι εργαζόμενοι του μουσείου Φυσικής Ιστορίας Κρήτης! Και τότε η ύαινα, ο λύγκας και Καρνόταυρος επέστρεψαν γρήγορα στις θέσεις τους, γιατί η ιστορία τους τελειώνει εδώ που άρχισε, δηλαδή στο μουσείο! Τα ζώα που βρίσκονται στο μουσείο «ξυπνούν» κάθε βράδυ και ζουν τη δική τους περιπέτεια!

Αυτή ήταν η ιστορία τους για εκείνη τη βραδιά.
Άραγε τι θα συμβεί την επόμενη φορά που θα κλείσουν τα φώτα και τα ζώα θα μείνουν μόνα ξανά;

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

Κωλως
Σετιών

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

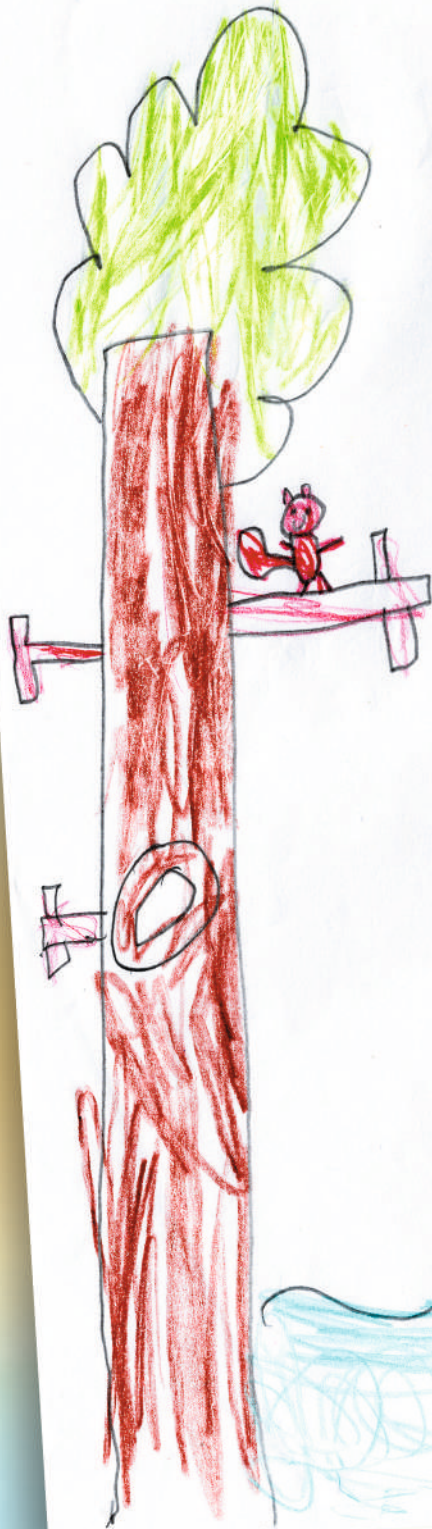
Ο δεινόσαυρος και το γεμναίο αγριογούρουνο

της Αρχοντίας και Παναγιώτας Μπαβελή

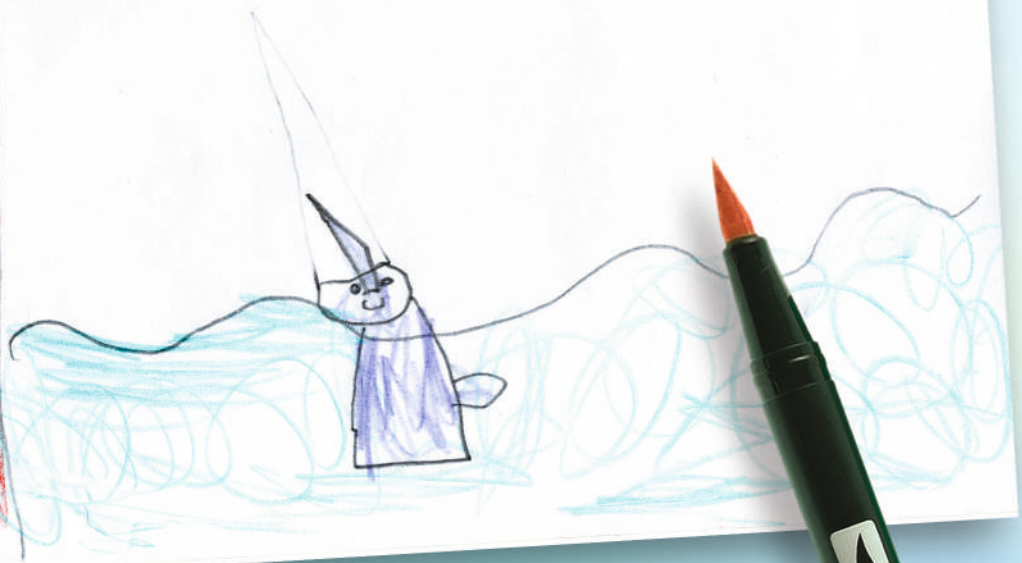
Στο μουσείο μια φορά ήταν ένα αγριογούρουνο που του άρεσε πολύ να τρώει μακαρόνια με τυρί! Όση ώρα έτρωγε το αγριογούρουνο ήταν το καλύτερο ζώο! Δεν ενοχλούσε κανέναν! Όταν όμως τελείωνε το φαγητό του πήγαινε και πείραζε τα άλλα ζώα. Μάλιστα, πολλές φορές, μπουτζούρωνε τις ζωγραφιές τους! Τα υπόλοιπα ζώα δυσανασχετούσαν με αυτή του τη συμπεριφορά. Τα ζώα πάντα κατάφερναν να ζουν αρμονικά και όταν κάποιο ζώο ενοχλούνταν από κάτι, όλοι φρόντιζαν να μην το ξανακάνουν. Θα λέγαμε ότι όλα τα ζώα συμπεριφερόντουσαν πολύ ευγενικά! Αναρωτιόντουσαν τι να κάνουν με το άτακτο αγριογούρουνο και ο δεινόσαυρος του μουσείου πρότεινε τη λύση! Φώναξαν την οικογένεια του αγριογούρουνου και ζήτησαν τη βοήθειά της! Με λίγη καλή κουβέντα και συζήτηση βρέθηκε τελικά η λύση! Τέλος, όλοι μαζί αποφάσισαν να κάνουν μια καινούρια αρχή και έτσι μοιράστηκαν μια μεγάλη μπάλα παγωτό κεράσι!

Γιώργος Τρουκινός

Το θκιουράκι και ο Σίγιάς

Το σκιουράκι και ο ξιφίας

του Γιώργου Τρουλινού

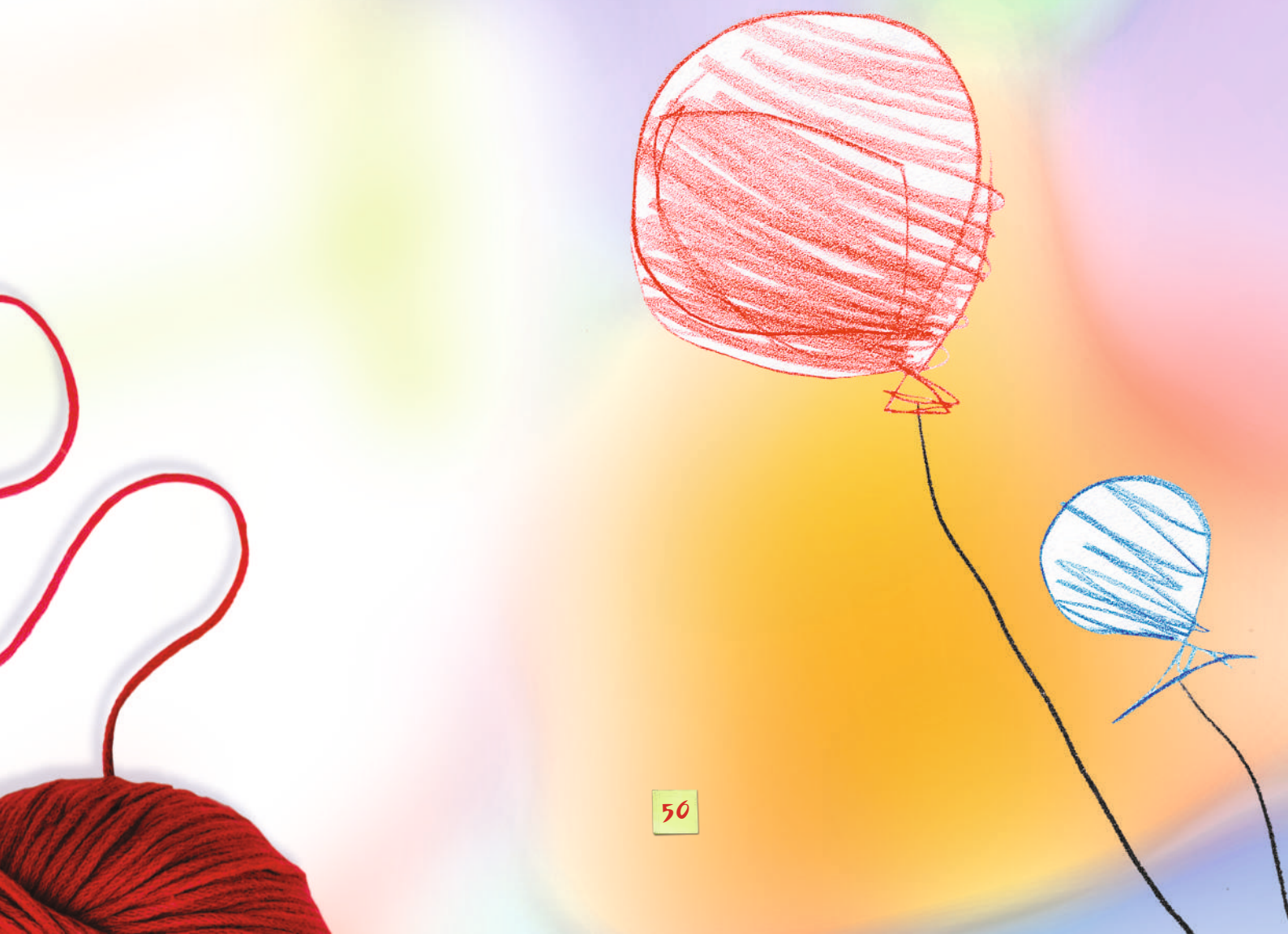
Μια φορά και έναν καιρό ζούσε ένα σκιουράκι. Είχε έναν φίλο τον ξιφία. Μια μέρα ρώτησε το σκιουράκι τον ξιφία αν θέλει να μονομαχήσουν! Ο ξιφίας αρνήθηκε γιατί ήξερε πόσο μεγάλη ζημιά μπορεί να κάνει με τη μύτη του! Το σκιουράκι το ξανασκέφτηκε και είπε στον ξιφία ότι δεν γίνεται να μονομαχήσουν γιατί ούτε ο ξιφίας μπορεί να ζήσει έξω από το νερό, αλλά ούτε και το σκιουράκι μέσα στο νερό! Συνέχισαν λοιπόν να είναι φίλοι και ούτε κουβέντα για μονομαχίες! Και έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα!

Μια αναπάντεχη ανασκαφή

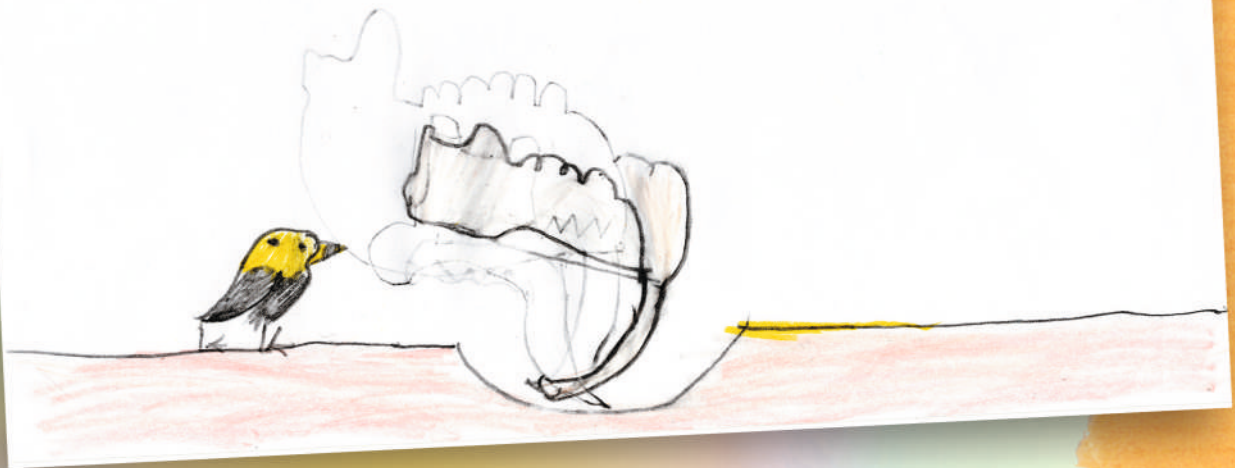
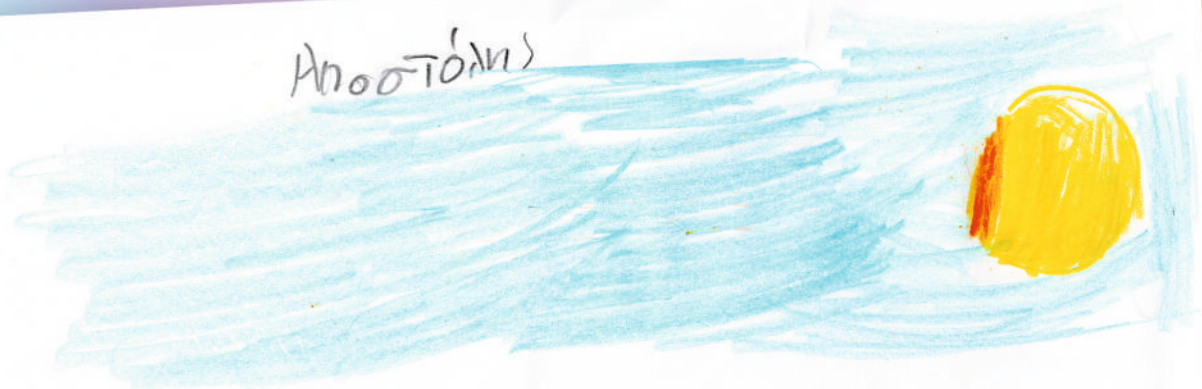
του Αποστόλη Μπαλαντινού

Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένα πουλί που το λέγανε Συκοφάγο. Μια μέρα ο Συκοφάγος πήγε στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Κρήτης και είδε πολλές αφίσες και διάφορους δεινόσαυρους. Μόλις γύρισε σπίτι του η μαμά του του είπε ότι αν ήθελε μπορούσε αύριο να πάει σε μία ανασκαφή! Το επόμενο πρωί ο Συκοφάγος πήγε τρέχοντας φοβούμενος μήπως αργήσει! Η ομάδα είχε ήδη αρχίσει να σκάβει και ο Συκοφάγος αποφάσισε να πάει λίγο πιο πέρα, πάνω σε ένα λοφάκι, και να σκάψει μόνος του. Μέσα σε λίγα λεπτά βρήκε ένα πλευρό ζώου και το έφερε στο Μουσείο Φυσικής Ιστορίας Κρήτης. Εκεί οι ειδικοί κατάλαβαν ότι αυτό το πλευρό άνηκε στο δεινοθήριο! Ένα από τα μεγαλύτερα ζώα που έχουν ζήσει ποτέ στον πλανήτη Γη!

Αποστόλης

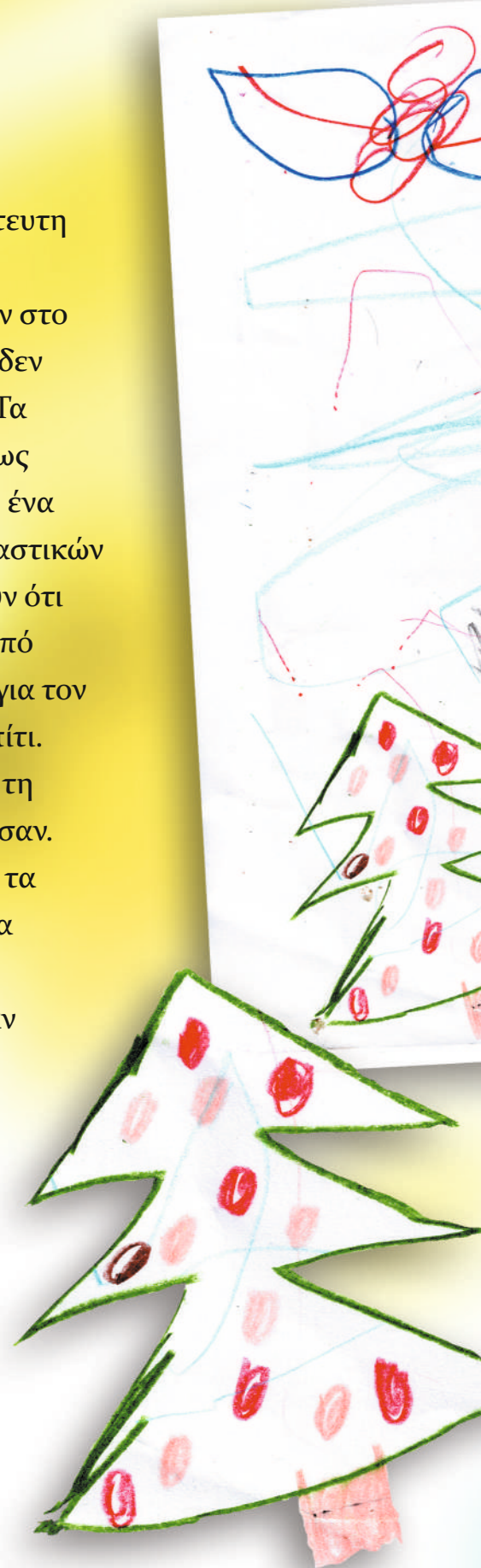

Ο απρόσμενος επισκέπτης των Χριστουγέννων

του Νίκου και Οδυσσέα

Δεν έχετε ιδέα πως εξελίχθηκε εκείνη η απίστευτη μέρα! Ήταν η μέρα των Χριστουγέννων. Ένα ήσυχο μεσημέρι Κυριακής του 2022. Τα παιδιά μαζεύτηκαν στο δέντρο να δουν τι έφερε ο Άγιος Βασίλης. Τα δώρα δεν ήταν πουθενά! Έψαξαν κάθε γωνιά, τίποτα όμως... Τα παιδιά απογοητεύτηκαν που δεν βρήκαν τίποτα όπως περίμεναν. Κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί πως ένα βρωμοκούναβο είχε τρυπώσει στο σπίτι. Ο ήχος βιαστικών βημάτων στο ξερό χώμα τούς έκανε να υποψιαστούν ότι δεν ήταν μόνοι! Κάτι ήταν στον κήπο! Η μυρωδιά από κανέλα και μήλα των μπισκότων που είχαν αφήσει για τον Άγιο Βασίλη προσέλκυσε το βρωμοκούναβο στο σπίτι. Ένα σκισμένο βιβλίο έκανε τα παιδιά να πάνε προς τη βιβλιοθήκη. Ευτυχώς δεν ήταν αυτό που φοβόντουσαν. Ο Άγιος Βασίλης δεν τους ξέχασε. Ανακάλυψαν ότι τα δώρα τα είχε κρύψει το βρωμοκούναβο πίσω από τα βιβλία. Αυτό ήταν που άκουσαν στον κήπο. Το βρωμοκούναβο να φεύγει βιαστικά! Έτσι άνοιξαν χαρούμενοι όλοι μαζί τα δώρα. Εκείνη τη μέρα δεν την ξέχασαν ποτέ! Και από τότε κάθε χρόνο αφήνουν τα μπισκότα έξω από την πόρτα, στον κήπο, για τον απρόσμενο επισκέπτη τους.

Το βρωμοκούναβο δεν τους
ενόχλησε ποτέ ξανά!

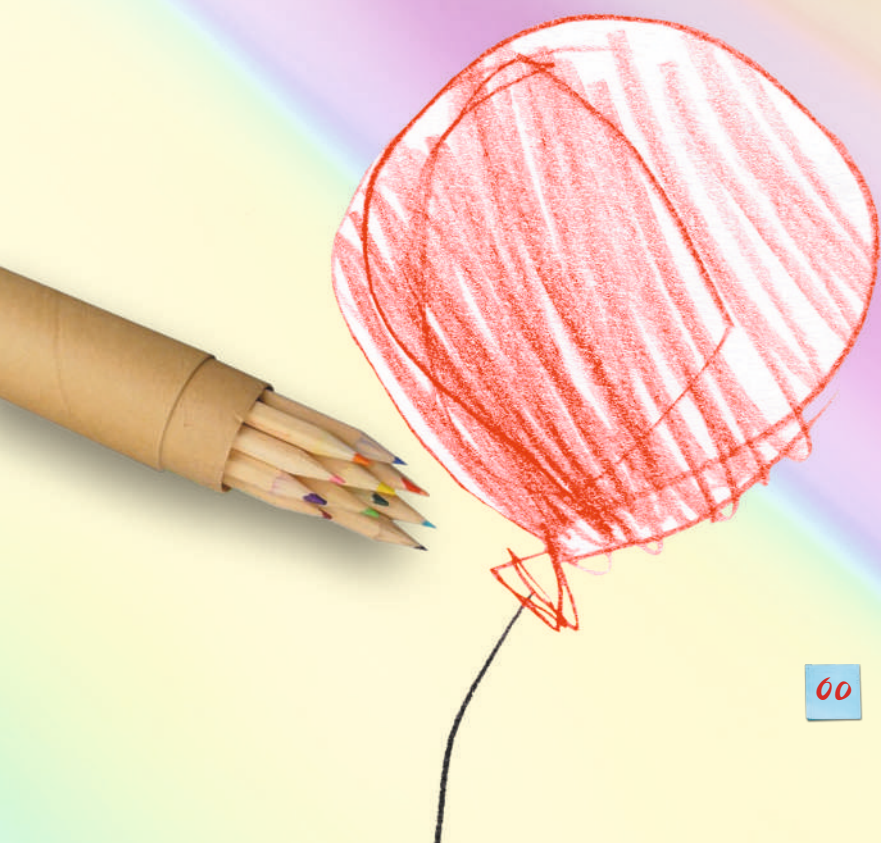

Οι πλούσια ταξιδεμένοι

βασισμένο στην ιδέα της Σταυρούλας Ανδρουλακάκη

Μια μέρα ένας εντελώς κανονικός σκίουρος ανέβηκε σε μία καρυδιά να φάει καρύδια! Παραπάτησε, όμως, σε ένα κλαδί και έπεσε! Για καλή του τύχη ακριβώς κάτω από την καρυδιά ήταν ένα παιδάκι και έπεσε στην ποδιά του! Για να το ευχαριστήσει που τον έσωσε, γιατί ο σκίουρος έπεσε στα μαλακά και όχι στο χώμα, του πρόσφερε ένα ταξίδι φαντασίας μέχρι το Παρίσι! Καθώς έκλειναν τα μάτια τους και ετοιμάζονταν για το ταξίδι εμφανίστηκε μπροστά τους μια αρκούδα! Εκείνη τους πρότεινε να μην πάνε στο Παρίσι, αλλά στη Μόσχα! Τη στιγμή που θα έκλειναν τελείως τα μάτια τους να σου και ένας λύκος! «Όχι τους λέει! Μην κάνετε φανταστικό ταξίδι! Ελάτε να παίξουμε όλοι μαζί παρέα!»

Και έτσι όλα αυτά τα ζώα έγιναν φίλοι και οι πιο πλούσια –σχεδόν– ταξιδεμένοι με τη φαντασία τους!

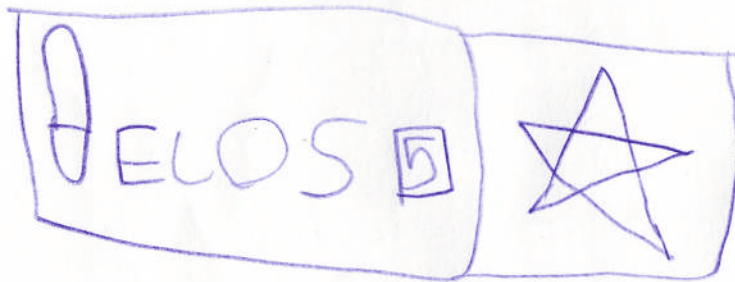
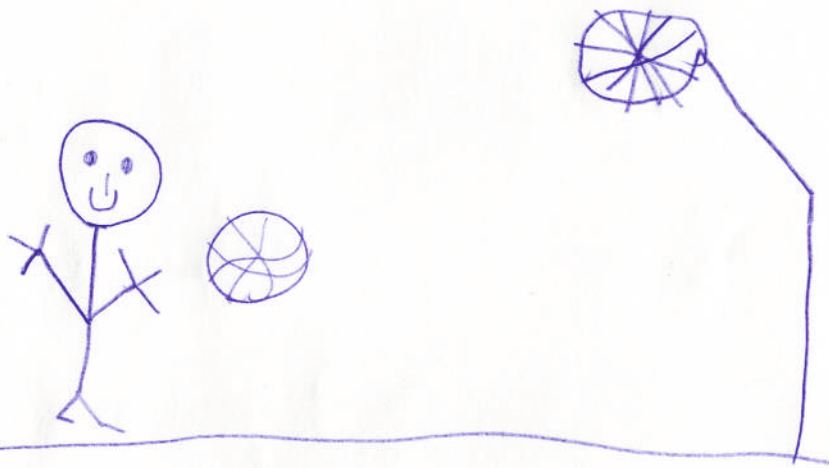

Όνομα: Μαργαρίτα

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

18/12/2022

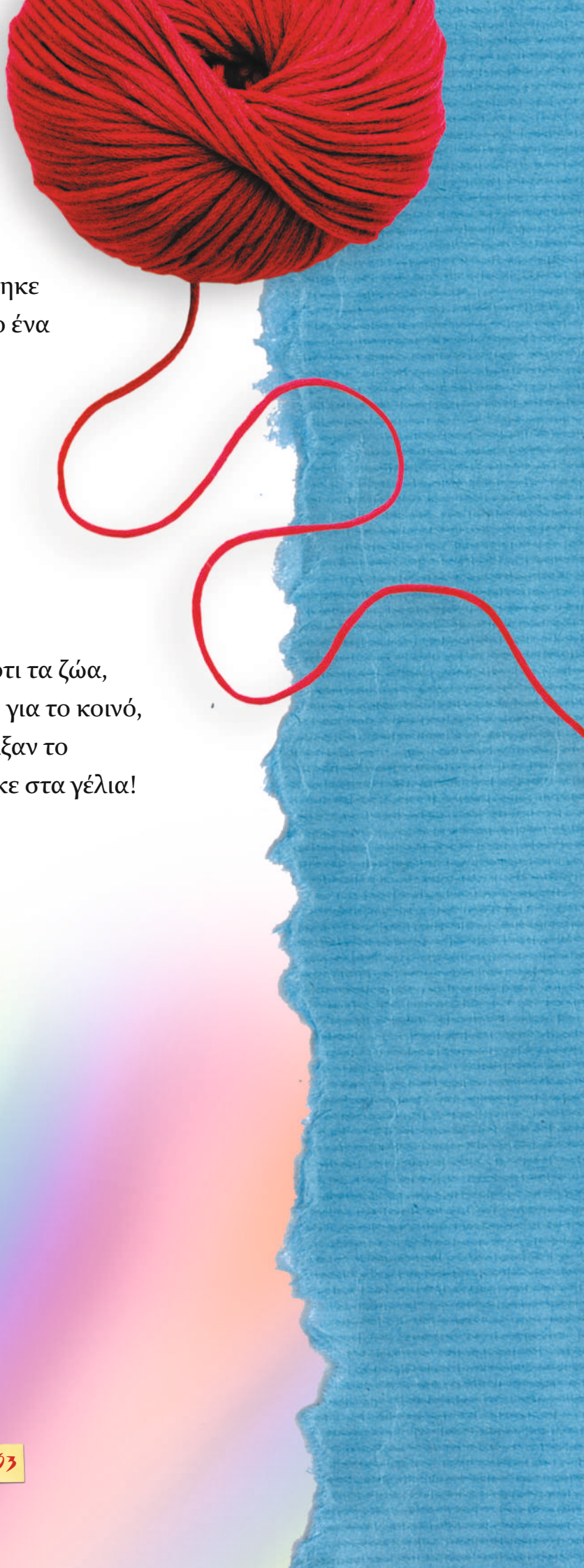

ΜΠΟΛΟΚΕΤ

ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

του Στέφανου-Άγγελου

Στο μουσείο μια φορά εμφανίστηκε μπροστά στον Στέφανο και τον Άγγελο ένα αγριογούρουνο! Έμειναν με το στόμα ανοιχτό! Ποτέ δεν πίστευαν ότι το αγριογούρουνο του μουσείου μπορούσε να κουνηθεί από τη θέση του! Άκουσαν τον αέρα να φυσάει δυνατά! Το φεγγάρι δεν είχε βγει ακόμα! Έπρεπε να φύγουν από το μουσείο, αλλά η ευχή τους είχε πραγματοποιηθεί! Επιτέλους έμαθαν ότι τα ζώα, όταν το μουσείο κλείνει τις πόρτες του για το κοινό, ζωντανεύουν! Συγκινημένοι ξανακοίταξαν το αγριογούρουνο και εκείνο ξεκαρδίστηκε στα γέλια!

Τα ποντικάκια και το παράξενο φυτό

της Ειρήνης και Κατερίνας Ταταράκη

Στο μουσείο μια φορά ζούσαν δύο ποντικάκια. Ήταν φίλοι κολλητοί και ζούσαν σε μία ποντικότρυπα. Τα βράδια συνήθιζαν να βγαίνουν από το σπιτάκι τους και να ψάχνουν για φαγητό. Σε μια από τις βόλτες τους βρήκαν ένα περίεργο φυτό και μπήκαν στον πειρασμό να το δοκιμάσουν. Χορτάτοι, λοιπόν ξάπλωσαν σε μια γωνιά του μουσείου. Ξαφνικά άναψε ένα φως! Έκπληκτα τα δύο ποντικάκια είδαν τα ζώα του μουσείου, που συνήθως ήταν ακίνητα, να περπατούν και να κινούνται. Είδαν όλα τα ζώα να χορεύουν σε έναν κύκλο μαγικό! Είχαν πιαστεί από τις ουρές τους, η αλεπού, ο λύκος, το βρωμοκούναβο, τα σκιουράκια, το ελάφι, η αγριόγατα και άλλα ζωάκια. Την ίδια ώρα ο μπούφος και η δασόκοτα χτυπούσαν τα φτερά τους και ο δρυοκολάπτης τον κορμό του πεύκου φτιάχνοντας ωραίες μελωδίες. Έμοιαζε παράξενο ζώα που δεν συμπαθούν το ένα το άλλο να είναι όλα αγαπημένα και χαρούμενα. Σκέφτηκαν ότι κάτι μαγικό συμβαίνει σε αυτό το μουσείο. Τα ποντικάκια βλέποντας όλα αυτά αποκοιμήθηκαν. Όταν ξύπνησαν πολύ αργότερα, όλα ήταν όπως πριν! Όπως τα είχαν συνηθίσει! Τα ποντικάκια κατάλαβαν ότι κάτι περίεργο τους συνέβη, όταν έφαγαν από το φυτό που βρήκαν. Αποφάσισαν να μη ξαναδοκιμάσουν να φάνε κάτι χωρίς να το γνωρίζουν.

Γύρισαν όμως σπίτι τους χαρούμενα με τις εικόνες που είχαν δει ανυπομονώντας να επιστρέψουν για τη βραδινή τους βόλτα στο μουσείο και όσα μαγικά μπορεί να ξαναγίνουν!

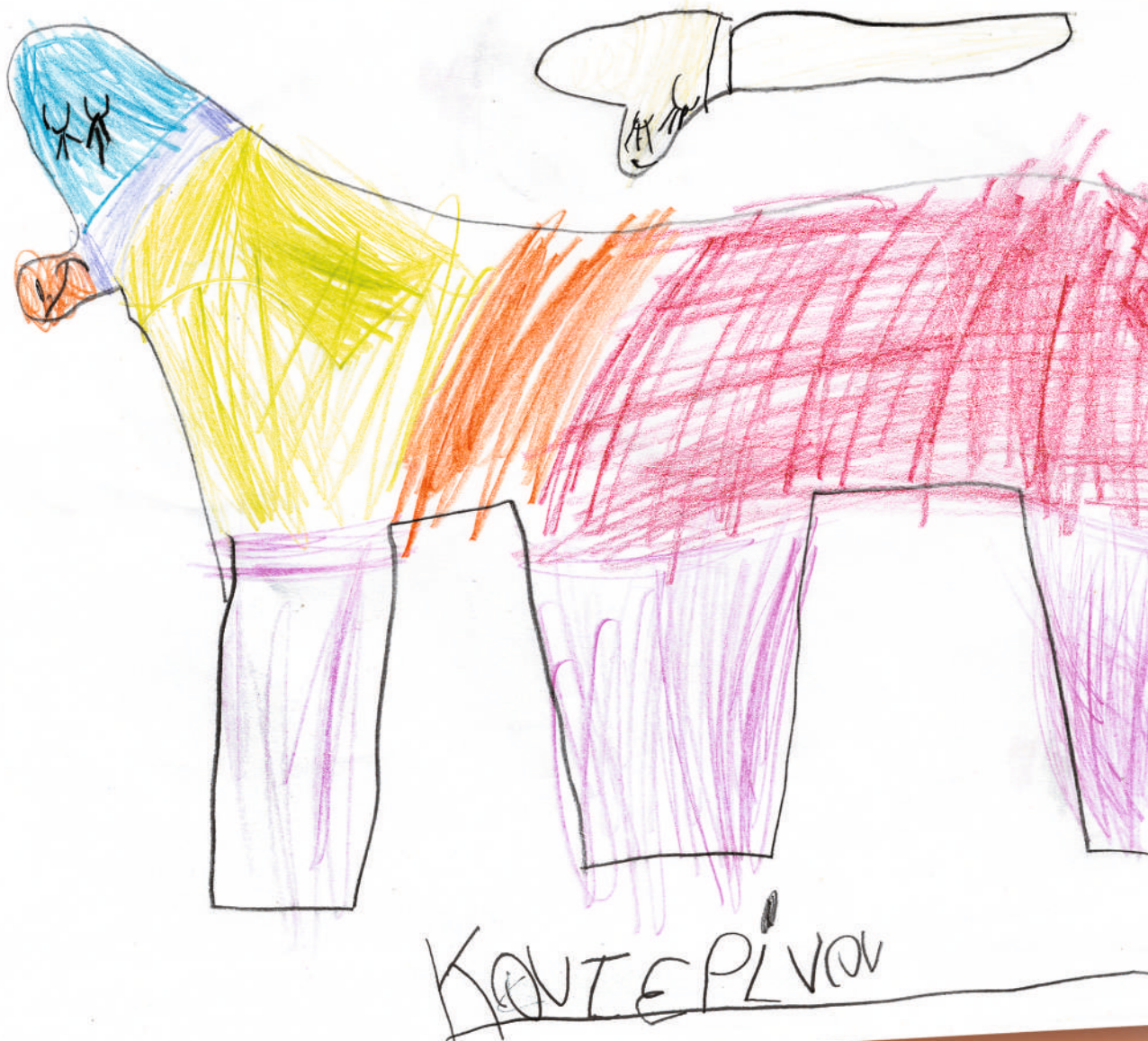

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

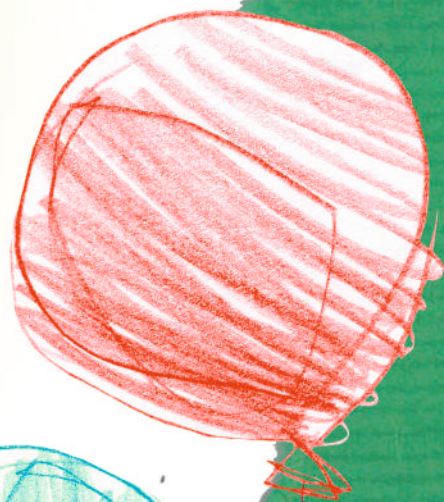
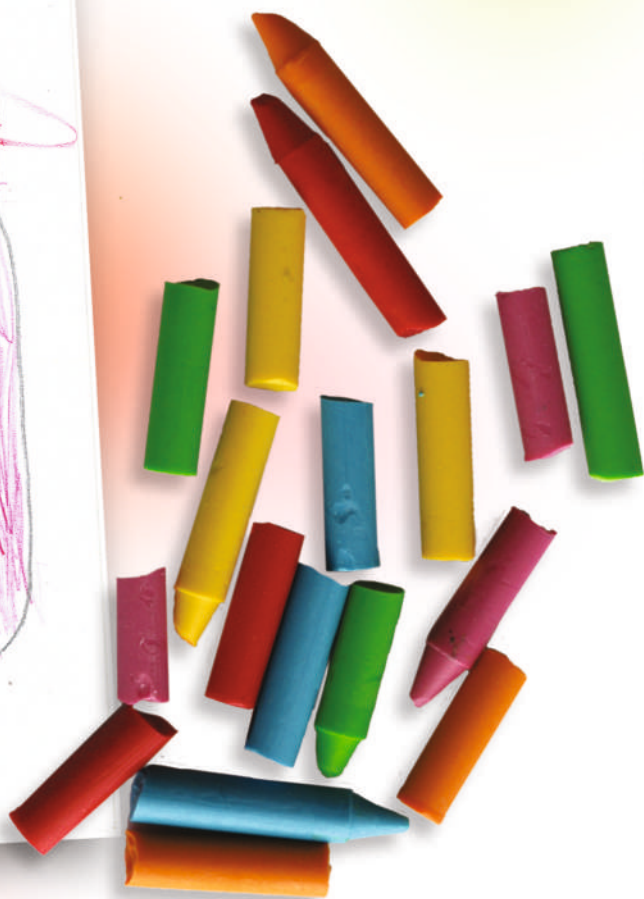
Μια νύχτα στο δάσος

της Μαρίας Μελεσανάκη και της Βασιλικής Γιαννουκαράκη

Ένα όμορφο πρωινό Σαββάτου μια οικογένεια, μαζί με τον παππού και τη γιαγιά, ξεκίνησε για μια εκδρομή στο δάσος. Θα κατασκηνώναν εκεί για ένα βράδυ και τα παιδιά, η Μαρία και ο Γιάννης, ήταν πολύ χαρούμενα! Μόλις έφτασαν στο κατάλληλο μέρος έστησαν τη σκηνή και μάζεψαν ξύλα για να ανάψουν φωτιά. Ξαφνικά άκουσαν έναν δυνατό θόρυβο και ένα ουρλιαχτό! Η Μαρία είπε ότι είναι ένας δεινόσαυρος και ο Γιάννης ότι είναι μία αρκούδα!

Τελικά ήταν ένας λύκος! Φοβισμένοι μπήκαν στο αμάξι και περίμεναν, αλλά επειδή η νύχτα ήταν μεγάλη και έπρεπε να κοιμηθούν σκέφτηκαν να ανάψουν μια φωτιά και για να ζεσταθούν, αλλά και για να τρομάξουν τον λύκο! Έτσι και έγινε! Ο λύκος φοβήθηκε τη φωτιά και έφυγε μακριά! Όλοι χάρηκαν αφού έτσι θα μπορούσαν να απολαύσουν τη νύχτα τους στο δάσος! Να κοιμηθούν κάτω από τα αστέρια και να δουν τα λουλούδια το πρωί! Την επόμενη μέρα είδαν όλα τα όμορφα ζωάκια που ήταν εκεί τριγύρω. Τα παιδιά λάτρεψαν τα σκιουράκια και την πανέξυπνη αλεπού! Όλα ήταν όμορφα και πέρασαν ωραία στο δάσος κερδίζοντας καινούριες εμπειρίες!

Ο αετός και ο δεινόσαυρος

της μαμάς, του Γιάννη και του Κωνσταντίνου

Ήταν μια φορά και έναν καιρό σε ένα δάσος μαγικό ένας δυνατός Τυραννόσαυρος REX που όλη μέρα κυνηγούσε άλλα ζώα για να τα φάει. Ήταν σαρκοφάγος και, ενώ είχε φάει σχεδόν όλα τα ζώα, δεν είχε ποτέ του φάει αετό! Ο αετός, όμως, είναι αρπακτικό πουλί, άρα πετάει ψηλά στον ουρανό. Ήταν έξυπνος και όποτε έβλεπε τον δεινόσαυρο πετούσε ακόμα πιο ψηλά! Και έτσι παρόλο που ο δεινόσαυρος ήθελε πολύ να γευτεί έναν αετό, δεν τα κατάφερνε να τον πιάσει! Ο αετός όλο και του ξέφευγε!

Μια μέρα ο δεινόσαυρος είδε τον αετό να κάθεται στην άκρη μιας μεγάλης πέτρας και σκέφτηκε ότι αν προχωρήσει αργά και χωρίς θόρυβο θα καταφέρει να τον πιάσει! Καθώς πλησίαζε τον αετό, ο δεινόσαυρος παραπάτησε, έκανε έναν τόσο μικρό θόρυβο και ο αετός τον άκουσε! Έμεινε, όμως, στη θέση του και μόλις ο δεινόσαυρος τον πλησίασε αρκετά και έσκυψε προς το μέρος του, ο αετός πέταξε ψηλά! Σίγουρος ήταν ο Τυραννόσαυρος REX ότι θα τον πιάσει και από την φόρα που είχε πάρει δεν υπολόγισε σωστά και έπεσε πάνω στη μεγάλη πέτρα!

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

ΤΟ ΠΑΝΟΡΜΟ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ

Ελευθερία Μυρτώ Μπαλαττίου

ΦΙΛΟΙ ΓΙΑ

ΠΑΝΤΑ!

Το καλόκαρδο σκαντζοχοιράκι

της Ελευθερίας Μυρτώς Μπαλαντίνου

Μια φορά και έναν καιρό ένα μικρό καφέ σκαντζοχοιράκι πήγε για να μαζέψει τροφή για τον χειμώνα. Στον δρόμο που περπατούσε συνάντησε ένα μικρό λαγουδάκι και αμέσως αποφάσισαν να γίνουν φίλοι! Από τότε και στο εξής ήταν πολύ καλοί φίλοι! Μια μέρα το σκαντζοχοιράκι πήγε στο δάσος. Ήταν πολύ επικίνδυνα! Στην αρχή είδε ένα πελώριο δέντρο που κατοικούσαν πουλιά. Ξαφνικά ένας δυνατός αέρας φύσηξε και έριξε κάτω τη φωλιά τους! Η φωλιά τους έσπασε! Τα πουλιά όταν το είδαν παρακάλεσαν το σκαντζοχοιράκι να τα βοηθήσει να ξαναφτιάξουν τη σπασμένη φωλιά! Το σκαντζοχοιράκι φώναξε το λαγουδάκι που ήταν πιο γρήγορο για να φέρει μερικά ξύλα κατάλληλα για τη φωλιά των πουλιών! Έτσι όλοι μαζί, φίλοι αλλά και άγνωστοι μεταξύ τους, έφτιαξαν το σπίτι των πουλιών!

Το πάρτι της αρκούδας

της Κατερίνας Γιαπιτζάκη και της Μαρίας Παπαμιχαλάκη

Μια φορά και έναν καιρό ήταν μια μικρή αρκούδα που ζούσε χαρούμενη με την οικογένειά της. Μια γιορτινή μέρα που είχε τα γενέθλιά της είχαν αποφασίσει να πάνε σε ένα μακρινό δάσος. Ξαφνικά όμως η μικρή αρκουδίτσα χάθηκε από την οικογένειά της. Όλα έγιναν τόσο γρήγορα! Ένωθε μόνη και αβοήθητη.

Τότε ακούστηκε ο ήχος ζώων που τρέχουν ξέφρενα. Ήταν μια αγέλη λύκων! Ο αρχηγός τους σταμάτησε και θέλησε να βοηθήσει την αρκουδίτσα πηγαίνοντάς την στην οικογένειά της! Η αρκουδίτσα φοβήθηκε, αλλά δεν είχε άλλη λύση από το να τον ακολουθήσει. Άλλωστε ήταν πάρα πολύ κουρασμένη. Μετά από μια μεγάλη διαδρομή και ενώ η αρκουδίτσα κοιμόταν, οι λύκοι τη μετέφεραν στο σπίτι της. Την ξύπνησε η μυρωδιά του μελιού και ένιωθε ένα αίσθημα χαράς. Άνοιξε τα μάτια της και όλα ήταν γιορτινά και χρωματιστά. Ήταν εκεί όλη της η οικογένεια, η φίλη της η αλεπού, καθώς και οι λύκοι που την έσωσαν! Της έδωσαν και τα δώρα της, μια μπαλίτσα, ένα τρενάκι, έναν σκούφο και μια κορδέλα για τα μαλλιά! Η ευχή της τελικά πραγματοποιήθηκε! Χόρευαν και τραγουδούσαν όλη μέρα! Εκείνη τη μέρα δεν θα την ξεχάσει ποτέ!

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

Για τη Ζάκη
Κατερίνα

Το σκυλάκι και η γάτα

της Μήνας Τρουλινού

Μια φορά και έναν καιρό το σκυλάκι και η γάτα ήταν φίλοι πολύ καλοί! Μια ηλιόλουστη μέρα πήγαν στην θάλασσα και έπαιζαν με το τόπι! Πέρασαν τόσο όμορφα που δεν το ξέχασαν ποτέ! Και όποτε μπορούσαν πήγαιναν ξανά και ξανά σε αυτήν την παραλία!

ΜΗΝΑ

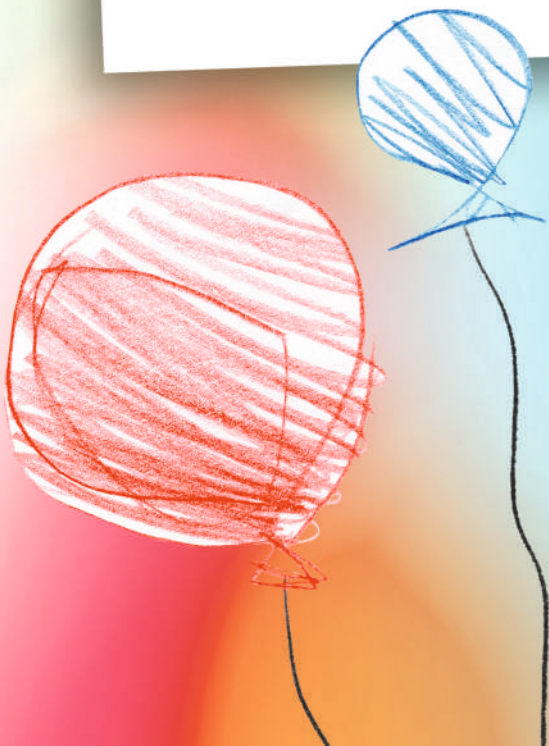
ΤΡΑΓΑΔΙΟΥΝ

ΤΟ ΟΚΛΙΤΑΚΟ

ΚΑΙ Η ΓΑΤΑ

Ζωγραφίζω την ιστορία μου!

Ο μαγικός κόσμος των ζώων

της Αλίκης και Κώστα Κλώκα και της Μυρτώς Χατζηκωνσταντίνου

Κάπως έτσι ξεκίνησε η μεγαλύτερη περιπέτεια που είχαν ζήσει ποτέ ο σκίουρος, η αρκούδα και ο δρυοκολάπτης. Ήταν Χριστούγεννα! Ο σκίουρος και η αρκούδα ήταν ανέμελοι και έπαιζαν χιονοπόλεμο σε μια πλαγιά ενός βουνού!

Ξαφνικά εκεί που έπαιζαν μια μεγάλη υπόκωφη βοή κάτω από το έδαφος έκανε τις τρίχες τους να σηκωθούν. Ο σκίουρος πήδηξε στο κεφάλι της αρκούδας και της το κουνούσε πέρα δώθε. Είχαν παραλύσει από τον φόβο τους. Όλα έγιναν τόσο γρήγορα! Μια χιονοστιβάδα άρχισε να κατεβαίνει, χιλιάδες πουλιά ξεχύθηκαν από τον ουρανό και ανάμεσά τους ένας δρυοκολάπτης.

Ο σεισμός πέρασε και μαζί του και η τρομάρα τους. Ο δρυοκολάπτης συστήθηκε στον σκίουρο και την αρκούδα. Γίνανε φίλοι και συνέχισαν τον περίπατό τους. Το αγαπημένο τους παιχνίδι έγινε η τραμπάλα, αλλά την έπαιζαν με πολύ ιδιαίτερο τρόπο. Η αρκούδα γινόταν η τραμπάλα! Στο πίσω μέρος καθόταν ο σκίουρος και στη μουσούδα της ο δρυοκολάπτης. Εκεί όμως που «τραμπαλίζονταν», πέφτει ο σκίουρος πάνω σε κάποιες πέτρες και εκεί ανακαλύπτει έναν μεγάλο μανδύα, ικανό να τους χωρέσει και τους τρεις! Ο μανδύας ήταν μαγικός και σε μετέφερε όπου ήθελες. Εκείνοι πήγαν στο μακρινό παρελθόν, στην εποχή του ζούσαν οι δεινόσαυροι! Θαυμάσανε όλα τα υπέροχα πλάσματα της φύσης!

Ο σκίουρος ενθουσιάστηκε τόσο πολύ που πήδηξε στη ράχη ενός πτεροδάχτυλου και έπεισε και τους φίλους του να τον ακολουθήσουν. Όλοι μαζί έκαναν μια τρελή πτήση στους ουραμούς που τους έμεινε αξέχαστη για όλη τους τη ζωή! Όταν επέστρεψαν ήταν πια βράδυ. Ενθουσιασμένοι άναψαν μια φωτιά και κάθισαν γύρω της να ζεσταθούν. Τότε η αρκούδα είχε μια ιδέα. Καθένας τους έλεγε μια λέξη για να περιγράψει τη μαγεία της εμπειρίας που έζησαν! «Ευτυχία, ελευθερία, ενθουσιασμός!» Αγκαλιάστηκαν κάτω από ένα δέντρο!

**Ένα χειρόγραφο παραμύθι στ' αγγλικά!
της Danae Fakhradyan**

Once upon a time...
At warm summer night, in our
museum the bear became alive...
He began to walk around and
discover that he is only the one alive
here. Our friend started to cry
and decided that he needs to escape
from here, and find new place to
live. He came to the sea and
had a decision to swim to Dia island.
He was swimming many hours and became
tired... but the seagulls were flying
around and decided to help our bear.
They took him and brought on
the island!
Bear became so happy, he found
new home and new friends!

Now he lives in Dia island
and catches fish together with
seagule!!!
All animals need to live in
nature to be happy!!!

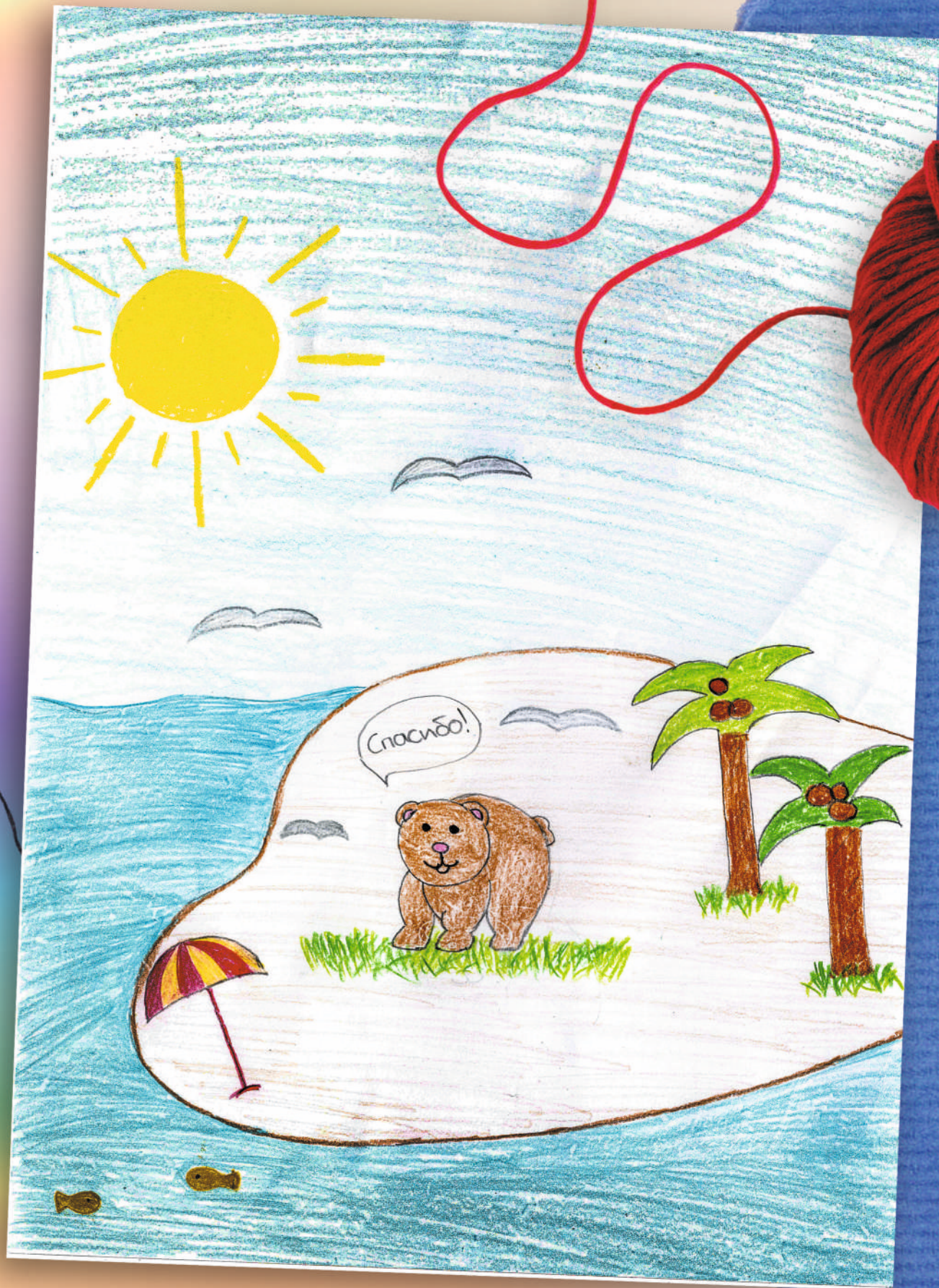

**Ένα χειρόγραφο παραμύθι
στα ρωσικά!
της Danae Fakhradyan**

Τίτλος: Οδηγός μερικού λεπίκεν
κοτβιά, в музее произвел чудо и
опиши медведя. Стал он учиться
по музею и понял, что он оди
ошибки, среди других зверей.
Затем он медведя и решил
вернуться из музея и найдет себе
дом. Взял он с собой и решил
плыть на остров ДЧА и поселиться
там. Долго плыл он и начал
уставать, но тут мимо пролетали
чайки, увидели они медведя и
решили помочь. Подхватили
его и понесли на остров.
Стал медведь свободным, найдет
себе дом на острове и начал
жить, по-живанию и дружить
с чайками. ♪

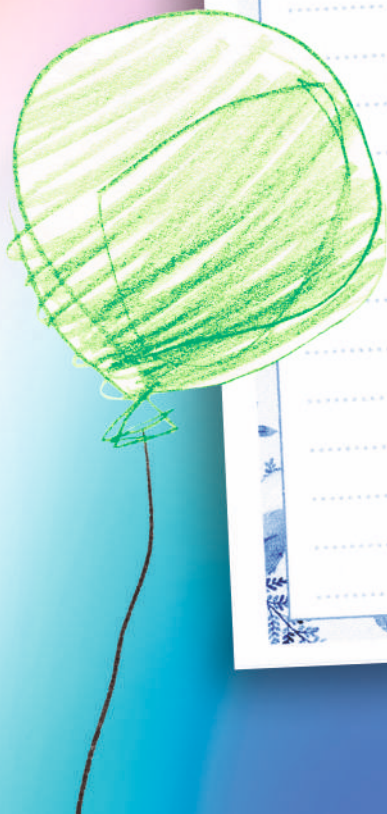
Γοργαλίζω τα ζώοντα γοργαλίζω
στην καλαμίστρα.

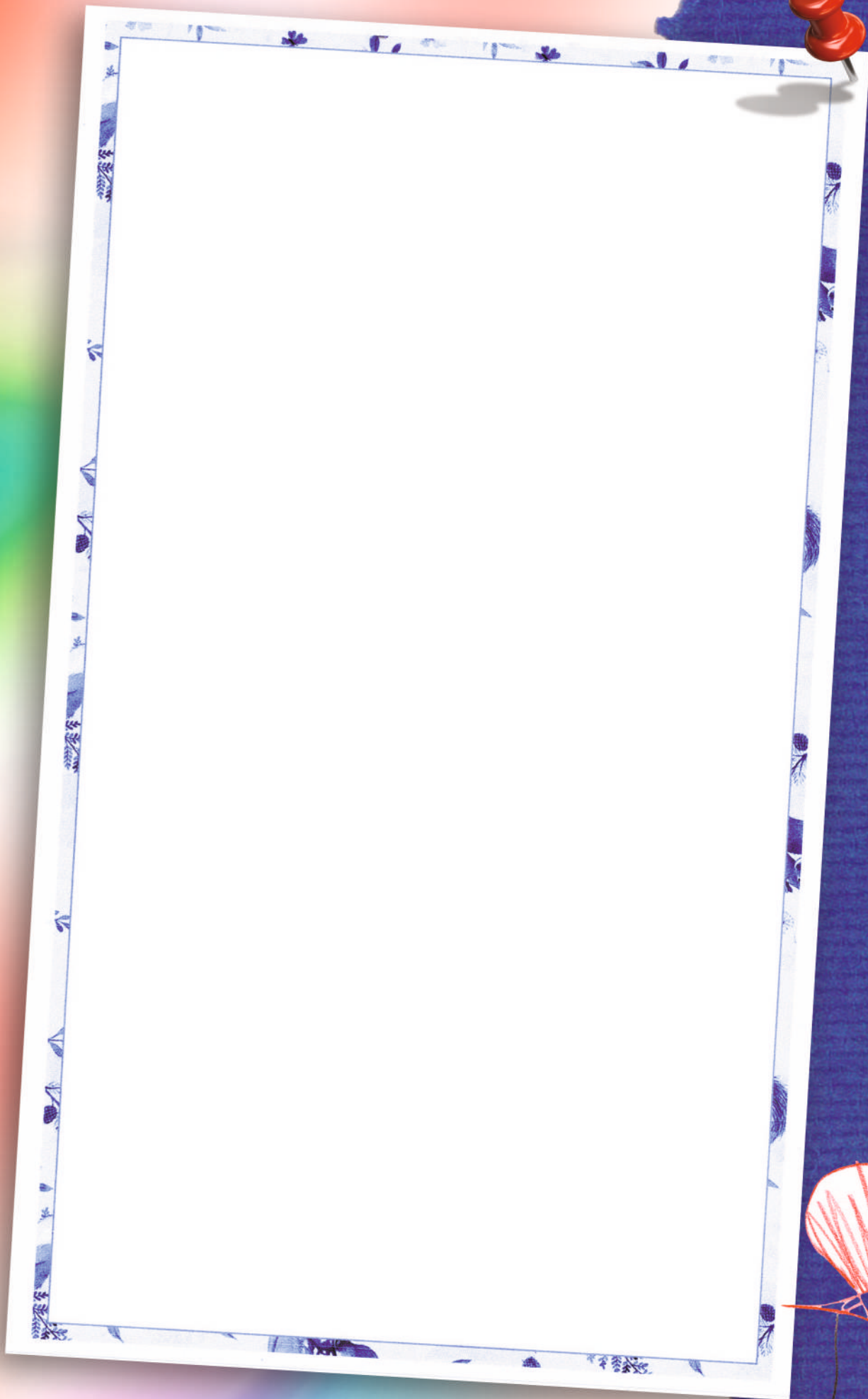

Η ιστορία μου!

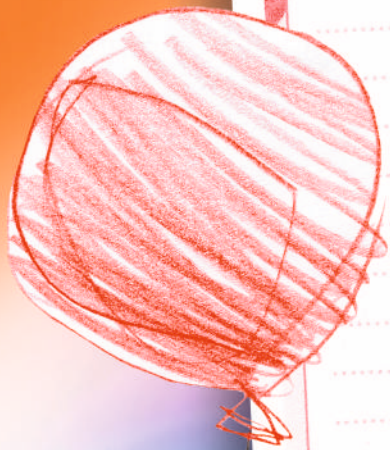
Τίτλος:

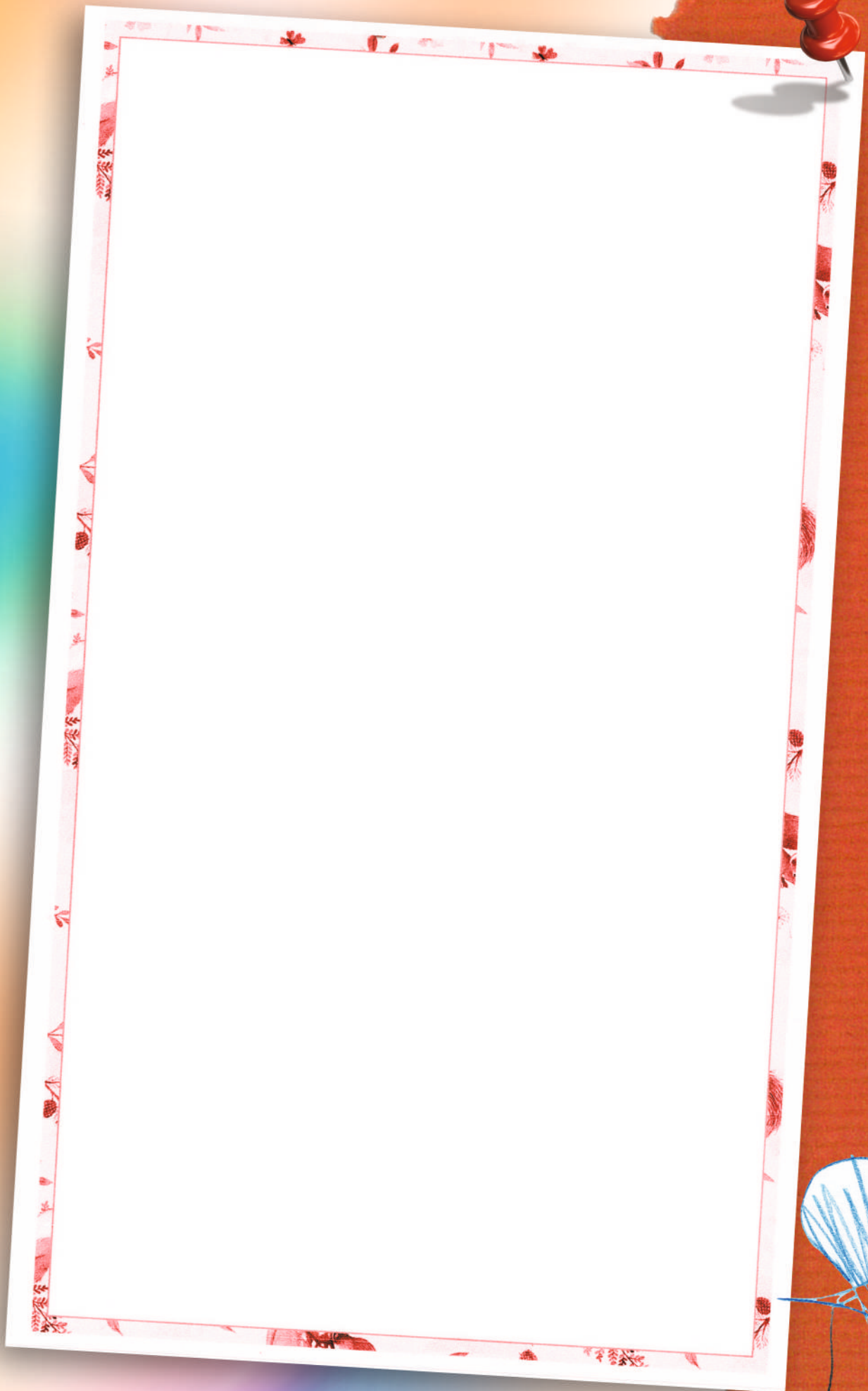

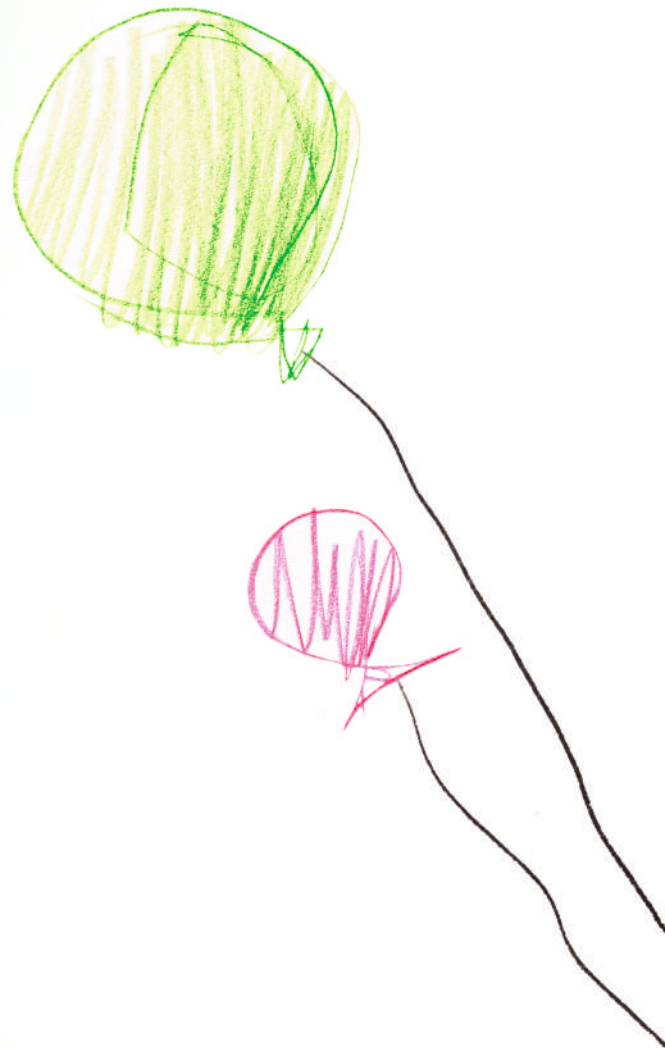
Η ιστορία μου!

Τίτλος:

Δράσεις περιβαλλοντικής εκπαίδευσης
& ευαισθητοποίησης για την ανάδειξη
του φυσικού περιβάλλοντος της Κρήτης

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ:

Περιφέρεια Κρήτης

ΚΡΗΤΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΚΡΗΤΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΚΡΗΤΗΣ

Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2022

Δράσεις περιβαλλοντικής εκπαίδευσης
& ευαισθητοποίησης για την ανάδειξη
του φυσικού περιβάλλοντος της Κρήτης

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ:

Περιφέρεια Κρήτης

ΚΡΗΤΗ

ΦΙΛΟΙ
ΤΟΥ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΤΗΣ
ΚΡΗΤΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΚΡΗΤΗΣ

Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2022

